

Accidia – Serkan Işın – Şiirler

ACCIDIA

“KIYAMET ÖNCESİ
ŞİİRLERİ”

~

S E R K A N İ Ş İ N

“ACCIDA”

KIYAMET ÖNCESİ ŞİİRLERİ

SERKAN IŞIN

2003 © zinhar.com

www.zinhar.com

e-posta: siirler@zinhar.com

C

zinhar.com şiir kitapları

~

2003 zinhar.com tasarrufudur. Zinhar.com Internet üzerinde Türkçe Şiir konusunda yayınevlerinin çıkarları doğrultusunda görünüşüne itilmeye çalışılan tüm şairleri ve yazarları elektronik ortamda kitap yayınlamaya davet ediyor. Eğer değerlendirebileceğimizi düşündüğümüz kitabınız ya da dosyanız varsa, lütfen bize siirler@zinhar.com adresinden ulaşınız..

~

Tüm hakları Serkan Işın ve Zinhar.com 'a aittir. Eğer kitabı basmak ya da bir şekilde basılı olarak dağıtmak isterseniz, bize bildiriniz.

~

kapak ve pdf tasarım: serkan ışın
kapak resmi: “anlar” 2003 serkan ışın

YÜZYIL

Mümtaz, İhsan Nuran ve Suat'a

Ve sismografin titrete iğnesi
Yüzüne acayip atonal
Bir tablo çizmekle meşgulken
Gülken taptığım tek biçim
Bağırırken tellalları sabahın
Güzdönümlerinin ağızsız bebelerin
Dudaksız kelimelerin ıssız adaların
Suratsız içerisiz ve dışarısız
Tek kalmanın eşğinde
Soyun çekimi son ermişken

Ve hiçbir iyi niyet taşınamıyorken
Kromozomların tarafından
Soyun sismografin tuhaf geometrisine
Sarsıntının can alan tiz sesine
Bir kentin başka kentlere başkaldırdığı
Olmadık bir ekim ayında
Çık gel tüm dudaklarınla
Tüm vulvalarınla
Tüm çığırkanların
Ve tüm oktay rifatlarınla

Sismografin titrete iğnesi
Bembeyaz kağıt üzerinde
Bir dövme kazıyor biçimsiz ağırlı
Biçimli ağırlı
Gotik acılı barok acılı
Ahmet hamdi tanpınar kederli
Kafamda patlıyor herhangi bir bakirenin
Kan dolu bacakları
Hangi dilde çığlık atmalıyız
Hangi dil bir çığlığı besler
Dilin kıvrımlarında
Ve genizin tunçla mızrakla delinen
Duvarlarında
Konuşamadığında hangi dil
Tanımsızlığın ortasından
İşte bunun gibi ustaların
Çığ diyeceği ve makaslamak
Suretiyle şiire çevirecekleri yazıtları
Tutar bünyesinde dokunmaya ve okunmaya
Korkarak.

Tarih üzerine düşünmeye başladığımdan beri
Lanetin adı zaman oldu tüm kutsal kitaplarda
Bunu bildim ve kazıdım kendimi gökyüzünden
Sanrı bekliyordum ya da ufak bir peygamberlik
Olmadı bir ada, bir yarım ada bir ay
Hükümranlılığımın ve nefsimin
Edebiyyen kendini ispat edeceği

İnsanlar diyordum insanlar nasıl bilir ki:
Aşkın yok olması tarihin yok olmasıdır.
Ve şimdi ahengin içine sıçmak için
Duruyorum burada çünkü nesnel bir karşılık
Uyarınca değil de “değiş-tokuş” anlamında
İngenin tutam tutam tutuşan saçları.

Tüm dilbilgisi kurallarını biliyorum işte
Ağzımdan salya gibi şiir akıyor
Sevgilimin dudaklarına
Bir cinayetin ortağı olmuşum
Farkında değilim
Oysa her şiir mutlaka bir cinayettir
İsrarla söylüyorum bunu
Namlusu hangi noktaya çevrilirse
Çevrilsin bir can bulacak tek obüstür
Şiir. Menzili menzilden uzak, tahrip gücü
Anlam için tuzak ve dua kadar sessiz

Kafasız çocuklar görüyorum şimdi
Ve günden güne çirkinleşiyorum
İmge tarlalarında –ki çorak ülke-
Dölümü savuruyorum rüzgarlara
Eğik bir atış olacağı tasavvur edilir bunun

Oysa sürtünme/aşınma yoktur herhangi
Bir imge tarlasında
Bu yüzden ıslak beyaz sıvısı hayatın
Hiçbir engele çarpamadan menzili keşfe çıkar
Bazan havada asılı kalır
Tıpkı hayrete düşmeyi hayrete düşürmek
Kadar kolay sanan süreksiz ikizlerim 20.yüzyıl
Öykücüler gibi.

İngenin kime uğrayacağını düşünüyorum şimdi
Hangi kapıyı çalacak sessizce, hangi ismi konuşacak
Hangi bedeni yarı çıplak soyacak, hangi kolun hangi
Damarın topografisine uygun bir şırınga olacak
Hangi kadının bacak arasına ufak bir kanca takacak ya da
Durduğum yer bir vaha, bir vaha ki geçeni yol/cu/lukla
Zehirliyor. Öyle bir çöl ki gökdelenler kitaplar ciltler
Beyaz tenli güzel metresler ve kolayca harcanabilen gül'ler
Yetiştiriyor müellifinin zihninde. Ama serabın gölgesi
Olmayacaktır bu kesin. Kendi kısırlıklarında krallıklar
Türeten beyinsiz çağdaşlarım –işte şimdi tüm koordinattan
Bağımsızım, kelime haznem iyiden iyiye küçüldü, çoğu kez
Güzele güzel, doğuya güzel, kelimeye güzel, güzele ölüm diyorum,
İndeksini şaşırmış bir simya maddesiyim ben, anayasada
Kendine yer arayan- oysa değerim altınla ölçülebilir ancak
Ama kaç külçe kafi gelecektir şimdi, diyorum ya serap, sanrı,
Tanrı ve kafiye oyunları üzerinden silinecektir yeryüzünün
Kağıttan krallıklar, mürekkepten döl ve divitten ev
Dönüş'ün kökünü kurutan elsiz ayaksız aygıtları modernin.

Adını saymayacağım sayamam zaten ki sayı da bir gölgedir
Gölgesi çoğalabilen, anlamı yitmeyen, şekli şekillerden yüce
Türetilen ve bu yüzden yalanın istatistikî değerini
İçinde yüzünde taşıyabilen aygıtı modernlerin. Kendini kapat
Diyebileceğin kim vardır, sayılarla ölüm tasarlanabilir, bekletilebilir
An, zaman tıpkı bir burkulma gibi hammaddesi ne olursa olsun
Gösteriye dahil edilebilir, tekrar tekrar oynatılabilir, aşk sayılarla anlatılabilir
ama bunu yapacak Bir matematikçi henüz doğmamıştır. Kente geldik çünkü
istanbul artık Metropol. Ve metropollerde doğamazsın. Her doğumun kökü
dışarıdadır.

Her doğumun kökü dışarıdadır. Buna yabancılaşma derler Frenkler,
Türlü türlü isimleri de vardır elbet, kolayca formüle edilebilir: “evinden
Çıkarsın, evinden de değil, odandan çıkarsın ve fark edersin ki, cinsiyetin
Ya da hayallerin senden önce gözaltına alınmıştır. Ama sen ve bedeninin
Gerekmektedir. Çünkü ruh acıyı iletmez. Gider işkencecinin insafına
Tütsü yakarsın.” Nahif bir son hiçbir reklam filminde, ölüm anlamına gelmez.
Bu yüzden kokar reklam filmleri, yaşamın kokusu yoktur çünkü.

Ve bilmeceyi tamamlayamadan
Öleceksindir. Tüm kainat bir fatihadır.
Anlam eğer eterleştirilebilseydi.

Sen sadece bir vav'sın
Modernlerin her zaman 9 sanıp
Tapacakları. Esresiz ötresiz bir Elif bir de.

Tüm tarih bir fatihadır.
Anlam eğer Zamanlaşabilseydi.

YÜZYIL II

Gecenin kapatamadığı
Yüzler ve sorunlar vardır
Bunlar katranın mânâsını
Kurutacak kadar siyah yüzlerdir
Her gece aynalıyorum kendimi
Siyahın spektrumdaki yerini
Formüller, inmeler, dikitler
Arasında x ya da y eksenine
Bilgiççe sırlıyorum

“Bir tek kişi ihanet edilemezdir
o ki kendinden başka günahı yoksa”

Cümlelerin kuruluşundaki aksaklık
Dilin dönmediği bazı fiil aralarında
Ve noktalama işaretlerinin kaba saba
Duruşları olduğu gibi intihar mektuplarından
Araklamadır bu şiirde, çünkü yüzyıl
Cehennemnin herhangi bir kesitinden
Reenkarne bir modern filmidir.

Bu yüzden kurgusu sahipsiz çocuklar gibi
Salınımsız yalnızlıkların çiçek açtığı
Toplama kamplarına benzer.
Hiç toplama kampı görmeyen bizler
Cesedin anlamını bir türlü kavrayamayan
Roman kahramanlarına benzeriz
Bereket ki reklam filmlerinde ve panolarında
İçerdikleri hammaddelerden bahsedilmez:
Yoksa tüm edebiyat tarihine
İnancımız yiterdi.

Z eksenine inadına adım basmaya çalışıyorum geceleri
Gece nasıl bir toplama kampıdır ki, işkencececinin
İnsafına göre ayarlanmıştır tüm referans sistemi:
Toplama kamplarında çarpmak ya da bölmek yasaktır
Çünkü şiddet aritmetik arttığında insanlık suçu olmaktan çıkar
Bu yüzden aşık olduğumuzda ölürüz

Yüzyıla bakarken göreceklerimi bir kağıda işledim
Bu çizimler ve eksenler, gözyaşları, ölümler
Kalemin işlevini zorlayan aşırı özlerdi. Tabloyu
İlk çizdiği anda onun sahte olduğunu anlayan tüm ressamalar
Gibi ben de köşeme çekildim ve yüzyılın yüzünde
Çağın tüm vebalarının haritasını çıkarıp, eşkal
Tanımlayabilecek bir sözcük türetmeye çalıştım
Sözlüklerden. Bu kelime önce birçok kelimelerden
Oluşmuş birleşik bir kelimeydi. Anlamı bulanıktı,
Ve bir çok dildeydi, sansarısız güleçlikte, *bataklık*
Anlamına da gelebilecek sahte uyduruk bir kelime işte
Dedim kendime. Kelimeleri ayırdım. Dört büyük
Anlamlı kelime çıkardım ortaya. Sonra not aldığım kağıdı ufak bir beze
Sardım ve muskasını yaptım modernlerin. Birinci kelime
Telefondur.

Onsuz bir adam tasavvur edildiğinde
Cennet yeryüzüne inecektir.

İkinci kelime Xerox'tur.
Üçüncü kelime kent.
Dördüncü kelime ise
Kadındır.

Böyle alındığında dört boyutlu bir matris
Elde edilecektir. Ve dört boyutlu bir başka
Bir matrisin içinde yer alacaktır. Bu matrisin
Öğelerini dillendirmeye ne yazık ki dilim yetmez

Çünkü korkunun boyutu arttıkça
Tarih büzüşür ve kalkan işlevini yitirir
Tüm dinler ve ahlak üzerinde
Çözülme de buradan başlayacaktır
Önce korkunun korkusu içleri saracaktır
Ve adı bilinmeyen tüm korkuların karekökü
Uyarınca artması gibi hacmi aşacaktır.

Ölümün birçoğumuz tarafından görülememesi
Bu aşırı hacim büyüklüğündendir.
Yoksa onu görebilenlerimiz dillerini
Hareket ettirebilecek kadar alan bulabilselerdi
“güzel” diyeceklerdi. Güzel hep ölümün yerine
konması gereken bir fiildir.

YÜZYIL III

Ve sismografin kırık iğnesi
Seni bu toprağa bağlayan tüm
Uhrevi gücü alıp götürürken
İnsansız ve inançsız hışırtılarla
Tuhafîye'nin ortasında nesnelere
Boğulan çocuk misali
Dudağını büküp ağlarsın
Sarsıntının gücü değildir seni etkileyen
Sadece *olabilirliğidir*. Olasılık
Derslerinin bir yerinden kopuk gelen
Türlü türevlerin ve formüllerin
Tam bir karşılığını annenin çığlıklarında
Bulursun. Oysa ruhunu çizen başka
Bir iğne daha vardır, yüzünün satırlarında
Bu dehşetin büyük yapıtlara attığı ilmektir.
Tuhafîye dükkanının ortasında,
Elinde ufak düğmelerle kalmış
Köksüz, inançsız, erken ya da geç
Zamansız mekansız bir arpla derileri çekilen
Ve şiirin ayak uyduramadığı çocukluk
Hayallerini aksak ritimle çalıp
Sözsüzlüğün anlamını kavrayamadan
Göçüp gitmişsindir.

Sana özgürlüğü yakıştırırlar
Nerden geldiğini bilmediğin bir kumaş
Kaşındırır, çölünün ortasında parlak
Cılız ve yakan, kavuran, sıcakın tüm
Atomlarını tenine buyur eden süslü dokuma
Giymeyeceğini bile bile o elbiseye
İlmek açıyorsun şimdi

Tanrıya kaftan mı biçilir
Yoksa
Kefen mi?
Yüzyıl kimin işidir? Hangi oymacının
Hattatın çocukluk belalarını
Bile bile bedenine işlediği
Toplama kampıdır teknoloji
Kimin yüzünde silikon hatlar vardır?
Kimin içinde tanrı vardır?
Kimin?

Ah çıkacağım kendimden
Kirasını ödeyemediğim bedenimden
Ev sahibimi keseceğim.
Yanlış konaklarıma döneceğim Osmanlı'mın
Bu yüzle hangi "inkıraz"a yetişeceğim
Hangi mesele hangi meydana
Sıvışacağım

Ortada kaldım
Ve koordinattan bağımsızım yine de
Gülüyorlar bana tıpkı gülü yoldukları
Gibi ince inceden inceden kesiyorlar
Ellerimi kalemi tutuyorlar
Salmıyorlar dışarı

Biriken tortularıyla kentin ortasında
Yakmak istiyorum ben kendimi
Ve sana söylüyorum Moiz efendi:
- Bana faciadan evvel koca bir sahne gerek
Süheyla'nın elmasına bakıyor gözlerim
Sadece aşk salabilir beni kendimden içeri
Ve salyalı dudaklarımla okuyacağım
Bedduasını zamanın: UMUT!

Çıldırıyorum çıldırıyorum
Ben Batı'nın Tanrı'sıyım
İki ayrı ırmak akıyor içimde
İkisi de batıya akıyor ne yazık!

Tatarca küfür ediyorum şimdi
Sen duymuyorsun duyma
Tuhafîye'nin ortasında elimde
Bir tomar düğme ile kalakaldım
Bilmiyorsun

Yüzyılı anlat diyorsun bana Mümtaz!

Yüzyıl ne biliyor musun?

Suat'ın senin konağındaki
Ölü yüzü! Bir ceset bu Mümtaz
Bir ceset. Ürperiyorum
Özneler karışıyor birbirine
Ve biz duruyorum.

Düşleri Bile
Çarmıha Geriyor
Yüzyıl.

Ve sismograf da sensin
Kırk iğne de
Bedeninle ruhun
Kendi kendine kapanan
Bir aygıt Mümtaz.

İstanbul
Bizi
Duymuyor
Artık
İstanbul
Yaşamıyor
Çünkü metropol oldu
Mümtaz

İşte yüzyıl.

Yüzden ve yıldan bağımsız
Çekilen acı.¹

02 Haziran 2001 - 8 Temmuz 2001

¹ YÜZYIL HAKKINDA BİRKAÇ NOT:

Şiir, eninde sonunda Mümtaz, İhsan, Nuran ve Suat'a adanmıştır (yani Huzur'un dört kahramanına). Çünkü Onlar hala yaşamayı becerebilecek kadar güçlü çıktılar. Hala hayattalar ve onların aramızda olmasının acısını yaşadığım için Yüzyıl'ı onlara adadım.

Şiir dört öğeli bir matris olarak kurulmak istendi ama ne yazık ki başaramadım. Bu matrisin öğelerini şiirin kendi içinde verdim aslında: **Telefon, XEROX, kadın ve kent**. Telefon'un hayatımıza girmesi tam olarak ne zamana rastlar? Graham Bell'le ilgili olarak yapılacak tüm araştırmaların şiiri yan okumalarla güçlendireceğini ve telefonun, bakır kabloların, internetin, modemin ve buna bağlı (bağlı olan bizim aslında) tüm gelişmelerin derdimin anlaşılmasına faydalı olacağını düşünüyorum. XEROX ilk fotokopi makinesini icat eden ve patentini alan firmadır. XEROX'la ilgili okumaların da şu andaki hayatımızla ilgili önemli ipuçları vereceği kanaatindeyim. Bu ikisi bizim asla anlamadığımız ve anlayamayacağımız buluşlardır. Kent ve kadın. Geriye kalan bu iki öge ise, makinalaşmayı ve bunla eşdeğer olarak da modernleştirilmeyi reddeden bizim insanımızın, aydınımızın kullandığı talî öğelerdir.

TEN-HALİK

Daha geniş tenhalara çekileceğim,
Büyük adalara, sorumsuzluğumu inkar etmeden
İnişin başladığı yeri çoktan işaretledi *ehidna*:
Bir ve tek ve yalnız ve son Ankara dönüşünde
Trende Gebze yakınlarından içine baktığım bir viranede
Gözlerimle mühürlediğim ışıksız yansımaz bir köşede
İslaksıskakambururlu bir çocuğun rahmine bıraktım tüm gücümü.

Kanım dondu o gün, bu yüzdendir sebepsiz yere üşümem
Tüm dönüşlerde suratsız bir efe gibi seğirtmem, ıskalamam
Müziği duymamda bu eksiklik elbet benden dolayı
Omuzlarımda sırttan böcekleri eskimiş kefen bezi ile parlatmam bu yüzden hep
Tenhalığın o bildik kokusunu bunca zaman naftalinleştirmem yüzümde,
Hep bu yüzden

Telefon numaralarını ezberleyemez oldum
Oysa haneleri dolduracak sayılar arasındaki bağda bir evren gizli
O boşluk, düz ve saldırgan, doğurgan işlevsiz çoğu zaman
Telefon kulübelerinde durup durup ağlamam, sırf hafıza kaybından
Bir olasılık, bir kuram ya da bir nöbet seni bulmam, bulamamam

İşte bu gizlerden dolayı istifa mektubumu bir eşeğin sırtında sokuyorum odana
Ayın ya da başkaldırı, sözsüz bir savunma, kağıtsız bir din
Güneş az sonra odanın en kuzey duvarında belirecek, az zaman az
Oku:

*“sana yönlendirdim tüm çağrılarımı, onlara sen söyle
ufak yalanlarımı bağışlarsın biliyorum, büyük bağışlarımı da ağırlarsın konağında
uzun elbiselerini, huysuz akrabalarını, sivri dişlerini ve pençelerini
mutfağın duvarına yapıştırdığın garip tavşan ve çocuk resimlerini
anladığımı sandığım gece gezmelerini ve arkadaşlarımdan arasında beni küçük düşürmeni
sokağa bir timsahla girmeni, ağzına bulaştırdığın borsa kağıtlarını
sevimsiz düşlerini ve uğursuz benliğini,
saymakla bitiremeyeceğim ve ahenksiz tüm ölüm sebeplerimi
sen cevapla, sen anlat onlara..ateşi körükleyen ellerimi kesişimi anlat
sis içinde durup dinlenmeden düdükler bulan ve icat eden yelkenli gemileri anlat
yüzüm şimdi sıksa bir cücenin uyumsuz estetiğine dönerken
pamuk prensesini genelevde yakalamış olmanın düşüncesiyle ürperiyorum bu yerde
hepsini sen anlat, okumadığın şiirleri, güzelim divanları, gazelleri, kıssaları ve meselleri
hepsini sen anlat.”*

Uzaklara bakıyorum, ufkun emzirdiği o denizlere
Kırmızının onca tonu içinde bizim hala bilmediğimiz bir kırmızı ile yanan
Saf ve derin ırmaklara bakıyorum
İçlerinde yeni bir dere yatağı aradığım hakkında sahipsiz bir fikrin eşiğinde
Duruyorum, şehrin ortasında
Bir kamyon tükürürcesine ciğerlerini arkamdan geçiyor
Stereo yalnızlıkların gürlediği kahvelerde tavla sesleri ve zar olasılıkları arasında
Bıçakların, kamaların, uyumsuz sevişmelerin silik bilgisayar operatörlerinin
Tam ağırlık merkezinde duruyorum.
Bu duruş fitrattan bende. Tıpkı kör dedelerim gibi ben de bir ‘ilk neden’ arıyorum hareket için
Derinliğini anlatmaya çalıştığım bütün bu efsar, bu tenhalık, bu az gelişmiş orta sınıf
sorunları
Üzerimde asker postalı gibi duruyor. Her şey duruyor aslında.
Ve yine bir asker postalı tüm kenti süpürüyor: 60-70-80-90...yüz

Başlangıçlar kalaylı inciler arasında çingene suratlarda görünüyor
Ayı oynatıyor gerçekler, koma salgınıyla yayılıyor
Şimdiki zaman anlamını geniş zamana veriyor
Ve sen her ‘r’ yazışında eylemin sonunda
Zaman donar.

PAGAN

dilim bir sırtlanın dili
sen bilirsın ya nasıl da varlık
dışa doğru kıvrılır sen ağzını açacağında
dilin -tam bir tur döner, torkunu tamamlar-
damaklarına çarpan kırbaç
tatsızdır söyleyeceklerin
hiç bir tebessüm yoktur
hiç bir sıcaklık
şimdi benim sana aynanın içinden
seslenmem gibi, tıpkı Yunus'un
Ninova'ca bilmemesi gibi...

sana aynanın içinden sesleniyorum
ve sesimi renklendiren bu gri
-senin sevmediğin şahsiyetsiz renk-
tüm kentin duvarlarından akıyor
kafatasıma doğru
yüzüm bir kibrit gibi çakıyor
sana bakamadığım için çıldırıyorum
tüm kadınlarını tanıyorum bu kentin
cenabet, sidikli ve azmış kadınlarını
alınlarında türlü hırsların çadır kurduğu
bitmez tükenmez şehvetleri ile yontulmamış
et yığınları.

onlar

aralarına daldığımızda
kadın kesilen ufak tefek çocukları yitmişliğin
her tür zevkin çukurunda pas tutmuş karanfiller
ve ben eğer şairsem ve kanım her vakit paralel
akıyorsa tanrının diline ondan esin ve utku
getiriyorsa dillerinize, haklıydın
sözlerim ancak bir karanfili gökte uçurabilir
ama nerede aradığım o gerçek karanfil
mavinin içinde yanıp tükenmeyen esrar
sesi türlü anılardan karma
yüzü tanıyıp bilemediğim bana kör olan göz
ben görsem bile bana yabancı bu vaha nerede?

onu bakır teller arasında bulabileceğimi
sandım yıllarca, bakır telleri dilimle yaladım
şehvetimle ıslattım ve boşaldım tüm dölleriyle
yine kendime geliyor, susuyor, düşünüyor
ayrı düşüyordum kendimden. onu sürgün ettiğimi
bilmiyordum şehir hatlarına, santrallere,
santraldeki güzel kadınlara. birileri beni tükettikçe
tüketiyordu. ve ben şairliğimi yara izi sanıp
ağlayıp sızlanıyordum...ne acı!

güzelliği ahizeme yatırdım ve acı buldum onu.
sövdüm ona. 118'i arayan deli bir Rimbaud,
Golgotha'sını Santrallere, elektrik direklerine
bütünleyen, çarmihini cebinde taşıyan zavallı isa ya da
pagan kanımda türettim türlü vebaları ve yaydım
aranızda, çarpıttım hakikati, **çünkü bir milim**
ötesinde duruyordum. yalanlar dolanlar peşim sıra.
dokunmak acı veriyordu çünkü paylaşılmaz olana
benziyordum çokça. dilimi sivriltiltim ve arındım
Güzel'in tutkusundan. şehvetin, dilin, damağın ve
etin tadında hayat bulan sesim.
buydum işte. **buydum ve ötekini zorluyordum daha da**
yok olmaya. çünkü seilmeyendi o, muzdarip, nazik
ve nesnelerle içli dışlı. eşyayı anlayan ve onda
yaratanın türlü hallerini gören bir biçare. tek onulmaz
yarası 'aşk' olan meczup. ve şehir mekruhtu. tamamen mekruh.
nasıl da lanetlemiştim kendimi, ya şiir yazan yazı adamı
gece mum ışığı altında sakalını sıvazlayan evliya
ya da gündüz bir sırtlanın dilinden konuşan birey
nasıl da ayrılıyordu, sıyrılıyor akıyordu bana ait olan.
hiçbir hastalığın birleştiremediği
ilacın anlamını yitirdiği pislik çukuru
ve bir gece
nefsime konuşturduğumda kendi dilimden
-ne de bana benziyordu-
aynadan falan da konuşmuyordu
çünkü ayna da oydu ses de kalem de kalem de dil de

şunları dedi kendime:

gözlerine bakamadığım sevgilim
gözlerinin rengini hiçbir tabloda bulamadığım
bugüne ait olmayan ve yarına kalmayacak kadar kırılgan
çölün yüzünde sarı kum hat
göğün kenarında akıp duran güneş
ne zaman yaklaşısam uzaklık olan
ne zaman unutsam bellek olan
hatırası kezzaptan acı
benle kal desem mekandan bağımsız
neredesin desem evren
pusulalar yaptırıyorum sırf senin için
algılayıcılar, tarayıcılar, ressamalar,
gizli ve özel ağlar. takılman için değil
hepsini atlatman için, kaçman için benden
ayrı durman bırakman acımla dalga geçmen
çünkü eğer elime düşseydin bir anda
varlığınla dilim peltekleşir
elim erir ve yüzüm akardı yüzüne
tenim ruhunun kabuğu olurdu

elim senin tarihini yazarken felç
korkuyorum daha fazla anlatmaktan
sıfatlarından yüzlercesini biliyorum
isimlerinden ikisini

ben bir mürekkep hokkasıyım
kağıdın üzerinde
yüzünün peşinde.

bitmeden şehvetin dili ve geceye
girmeden yazan elim
bu gece dudaklarından akan her türlü
inkarı tekrarlayacağım
gizli bir mektup bu anlasana
okuduğunda unutacağın
kumdan billurlaraşan cam gibi
saydam. sesim nasıl düzeltiyorsa saçlarını
dilim de bedenini keşfe çıkacak
tüm topografi kurallarına aykırı
o haritayı ben kerhanelerde dağıtacağım
trenlerde, evlerde, işyerlerinde,
modernleşme müzdaribi tüm kafirlerin
başucuna koyacağım. bakacaklar
ve
"tanrı bizle dalga geçiyor herhalde"
diyecekler
haritaya baktıklarında
gümüşle sırlanmış yüzünde
kendi yüzlerini görecekler
adını her kulağa fısıldayacağım
öleceğim ölmezliğinde
nefesinde benim nefesim var senin
elinde benim elim ve kelimelerinde
benim alfabem
sana kendini emanet ettim
yaratana yaratmak ya da ayna imgesi
sende kendinden geçtim.

TENEKE ADAMIM BEN KALBİM OLMADI Kİ HİÇ

(25. YIL İÇİN KANLI SONET)

ne diyordu dudağın dağılası ısrarı
makinanın türlü işlevli sağdıcı
sarı saçlarını aylardan topladığım
kirli bakirem:

**“üstelik artık hiçbir şeye
dönüştürülemez konumları
mesken edindim.”**

Buradan başlayacaktır kırılma
Belleğin çarpıp geri döndüğü evren
Dağılacaktır sus payları ve senetler
Belgeler, bonolar ve saçları
Sarartmak için “bleach” ile
Ve ortaya karması profilden
Çıkacaktır YÜZYIL’ın piçinin
Bende anlam bende dudak bende
Çoraklığın kimyasal safrası.
Plasebo ile cerahat ve kanla
Dağılacaktır yüzlere
Kulakları sağır edecek ve
Alışverişmerkezliinsanlarının
En sevdikleri mağazaların
Vitrinlerinde hüznle
Yeniden doğacaktır “krom diva”
Sensin işte!

“krom diva” sendin işte
kırılmaz dökülmez ve asla
tersten okunmaz bir dille
söktüm aldım dilimden
seni azgınlığın kösnünün
şehvetin esrimenin esinin
tekinsiz anı defterinde
duruyordun oysa ayrılıkların
en sentimental yerinde
kirli bakirem
ah devrime geç kalmış şehidi aşkın
hüsnün, kösnün, öykün ve sapsarı safra
dişlerinle önüme dikil şimdi.

dikil ve ver kadınlığının piçini ellerime
kalemin hangi ucundan geleceksin
bilmiyorum ve sivriltiliyorum bu yüzden
takılıp kalıyorum türlü ahenksiz
satırlarında mektuplarının
o kısık sesli o pahalı döşenmiş
ah o ultra lüks evlerin üzerinde
tünüyorum en kanlı köşelere
kargalarımı kuzgunlarını
siyah ayakkabı boyları ile
arap sabunları ile yıkıyor
salıyorum mısır tarlaları olan
verimsiz sarı saçlarının üzerine...

bir yılan peydahlanıyor kente
yecüc mecüc hoparlörlerle ilan ediyor
aşkımızı sûr'a üflüyor bekaretin
etin en önemlisi çatlıyor karnın
ve cerahat gözlerimizde o uğursuz 7
cüceler yıllar ve pamuk prensesler
genelevler mamalar ölümler kin
güller ve niller...ah siliniyor kıyametimizin
bal kıvamında her türlü cilve ve
belgeler, senetler ve bonolar arasında
bir fırtına başlıyor. Senin ağzından
içiyorum pisliği ağzına döküyorum
durmadan.

Ne diyordu
Kanlı bakirem:

**“gelip seni görmeyeceğim, ya da belki yüzüne konuşmayacağım ama bilmek
istiyorum var'olduğunu, devam ettiğini... çok kötü, çok acıklı
sebeplerim yok ve zaten artık kirliyim”**

rue morgunu arıyorum düşlerimizde
ah edgar koca aptal
nasıl da diyor ellerimizi teyelliyor
cesetlerimizi aşktan bir iple
teneke bir adamla
cerahat krom diva
cehennemin kalorifer kazanı
düşleriniz

tarih nedir ki başka?

“cennetin güneyine!
Cennetin güneyine” diye bağıyor birileri
Kafamı çeviriyorum bakıyorum süreksizliğinde
Zaman’ın kızgınlıktan başım döne döne
Kaybediyorum kendimi 26 altın yıl
Sonunda delirerek ve ölürek ve kemirerek
Krom divamın somununu
Tek tek dökülüyor dişlerim ve
Düşümde damağımı da kaybediyorum
Dağılarak düşüyor kırmızı et parçası
- Ah kirli bakiremin bembeyaz bacakları
Aklıma geliyor da ilk gençliğim
Ne utanmazdın sen
O merdivenlerde daracık
Elbisenle yanıma oturur sayıp dökerdin
Degas, Monet ve bilmem ne..
Eftalya bir kelime elbet
Hançerin ucunda salınan

Araya girecektir edebiyat eleştirmeni
Ama düzeltmeliyim tüm uzamı ve ulamı
“hangi mitse üzerine kurduğum bu şiiri
bulmaya çalışma, uzak dur, yalnızlığına
kur otağını, göstergelerim imkansız çıkar
ve yüzyılın anlamı işte bu şiirin tüm organı:
yüzden ve yıldan bağımsız
çekilen acı.”

Arada ezilip gidecektir edebiyat eleştirmeni
Ama dümdüz etmeliyim onun bütün suratını:
“hangi mitse üzerine yarattığım bu romanı
bulmaya çalışma, uzaklığın anlamı, yalnızlığıma
kurdum kinimi ve mekanı, dönüştürülemez olan
vasî, karîb, muhit olanı.”

Arada geberip gidecektir edebiyat eleştirmeni,
Kumpasçısı, jurnalcisi, yavşağı ve kuram-cıkçısı
“hangi mitse üzerine yattığım bu ormanı
bulmaya çalışma, uzaklığın sınırları, ölümsüzlüğüme
kurdum kadınının adını ve ayeti, dönüştürülemez olan
kirli bakiremin tenhalığı..”

aradan çıkmalısın edebiyat tarihçisi

“ne dersen de, **zaman** var..”

ah bu vurgunun burgacında asılı kalan Zaman
esresiz ve ötresiz Zaman
işaretsiz ve simyacı Zaman
massedilen, nas, incil, kuran, tavaf Zaman
gelmeyen, gelen, geren, golgothanın sûreti
acının orospu annesi, işvesi dantelli bulut Zaman
bizi a-y-ı-r-a-n, lime lime edip biçen Zaman
ah biliyorum tadını tuncun dilimi kesmesi
üzerine yazabilirim her Zaman
özgürlüğün kısıkcı ve kısıkcının özgürlüğü Zaman
köleleştiren, leş eden tutku
ah aforizmaların en kötüsü
büyük harfle ZAMAN!

Kelimelerin arasına giren
Kelimelerin arasından çıkan
Dudaklarına benden çok
Ellerine benden çok
Sevgilime benden çok
Yaza benden çok
Her şeye herşey katan
Ve onları bir arada tutan
Zaman: tanrının nefesi.

“seni seviyorum... bütün zamanlar içinde”

seni görsem gözlerim yüzüne akar
yüzüm yüzünün kabuğu olurdu
ve yaranın tüm anlamları
ikimiz olurduk. Dillerimiz
kenetlenir öldükçe şehveti
tadardık buruk tatla
kesif, kekre, zehirli
ama senden bana olmayan
biz bile olmayan tek yekûn
ağzımı ağzına kapatır
eriyen ve akan ve birleşen ve kapanan
burun deliklerimize
son bir nefes çekerdik
gözlerim göz yuvalarına çarpar
saçların yüzüme dolandır
karma ucubeliğimizle
birbirimize tapardık.

- “Bazı zamanlar sana tapıyorum”

ah şehvetin dini
onun referans sistemi ve kartezyen sapkınlığı
ah bu zamanlar,
hangisi

- “Bazen, eskiden yüzündeki yarayı düşünürdüm. Çoğu zaman bunun dengenin kallesçe bir oyunu olduğunu söyledim kendime. Ve küfür ettim güzelliğini bozan o yarayı hep dikkatle inceledim, baktım ona.”

(Sapkınlığın ideolojisi yoktur
Bu yüzden ilahidir..)

Belgeler nesneler meseller
Karıştırıldığında birbirine
Beethoven çıkacaktır
Karşımıza
Bizse silineceğiz
Yüzyılın
Yıllar ve yüzlere
Olan kini gereğince.

Bu yazmanın bu kalıtın
Bu tarihin kahramanları
Vardır elbet
Kim bilmeli
Kim bilecek?

Bir teneke adam
Ve kromdan bir diva
Ah muhayyilenize
Eziyet

Şiiri burada aramamalı

“Cennetin güneyine!”
diye bağııyordu bir adam
Ve görünü içinde
Tenhaliğın dönüştürülemez
Mekânında
Sapsarı saçların üzerinde
Kuzgunlar uçuşup duruyordu..

“adios ma poet”
“ah eftalya”

LEZİZ CESET OYUNU

şiiire sokamıyorum o çığlık seslerini
imge kırılmasını kemik çatırdamasını
yüzün oylumunda dönen falçatanın sus
ku bilmez nefessiz işlemelerini azge
lišmiş ilkel bileylenmemiş kara kapk
ara baldıran ve neft bıçakların keli
meler arasına girmesini ve çıkmasını
bacakarasında sözün "sen gebesin geb
ereceksin gebesin gebereceksin" ince
sesli bol güneşli at gülüşlü eşşek d
illi evliyası zamanın üzerime işiyor
tüm ödülleri ödleri ve ülleri ile ya
zıyor adını genç şair gardını al kim
tutacak kirven kim olarak ben keserk
en gıybet en bidat zamanlarda alnını
kıpkırmızı kan kaplıyor kimdi kurban
kalem elimden düşüyor bir cesete yak
ıyorlar sözcüklerimi kapkara ılık al
nımda yeniden kanıyor sesler kadınla
r sidikli cenabet kervanlar hanlar g
eçiyor aklımdan cennet diye düşünüyö
rum da cennet değil elbet osmanlının
son yılları kim kimi becerir yazarla
r arasında hangi kadın ve erkek için
yazılmış şiirler ve ehidna kimdir bu
nca yıldan sonra hunca parfüm kokusu
ile kıllı yüzünden evler akşamlar gü
neşler akar hürriyet sokaklarında am
ansız gülüşlerle mahkumların zincirl
erine ellerini dolar sıkarak boynunu s
ıkar sıkarak da sesini bir kutuya koya
r kitap yaparlar düşlerinden duvarla
r arasında koca koca kuranlar dua et
dua et.

şiire sokamıyorum o çığlık seslerini. dudaklarım kilitli kente
anlatamıyorum sevgilime imge kırılmasını kemik çatırdamasını
yüzün oylumunda dönen falçatanın susku bilmez nefessiz işlemlerini. öyle bir
bıçak ki
az gelişmiş ilkel, taş, parlak, bileylenmemiş, kara, kapkara
baldıran formülleri ve kaseler getiriyorum avrupadan
ve petrol bıçaklarımı diziyorum masalara gümüşü kuzgun iç sofa ruh
anlatamıyorum sevgilime
adının kelimelerin arasına girip çıkmasını
sözün bacak arasından akıyor imge ya bağılıyor bana
"gebesin sen gebesin gebereceksin bunca şiirden sonra
gebereceksin bunca şiirden sonra ah yazık!"
ince sesli yayınevi sekreterleri ve büyük
yazarların bol güneşli ofisleri sabahları
bir poğaça biraz çay ve sonra captain black
tek lüksü evinden çıkıyor ya dosyalar çok üşüyor
nereye gidiyor şair, nereden geliyor, kaç gram
bir kağıda, hangi kapakla bitecek bu işkence
dosya dönüyor dolanıyor, orada burada unutulabilir
10 yıllık emeği genç şairin masanın üzerine konuyor
sonra çay ve kahve ve ince belli sekreterler arasında
birkaç kötü kitap adı ve anılar sakarin anfizem diyazem
yüz asılır bacak sallanır konuşma biter ustası siktirip
gider de genç şair susmaz konuşur duvarlarına ofisin
adlar sıralanır ya kitaplar görür şair nesnelerin en hası
çıkart gider ya sonra gider ya düğümleir kasıkları
sokakta hayvan yolda tökezlemeden bakar okuyucusuna
o göt yalayıcısına o kolay kancığına o allahına
gözleri kitap kapaklarında sıcaklığında sözün
özgürlüğü iskelede görür dümeni kırık ofisinde yatar
yayınevinin çarpa çarpa bilenir bilenir kekre bıçağı
işyanın baldıran sürülür ince ince kelimeler tezler
arada kalmış o sülük ayetler dizilir alt alta tek
bir yazı der içinden, kurar çatısını kara büyü ile
kurşunu eliyle mengenesinde işler babasının
tornasında sivriltilir çeliği taşaklarından döker
kızgınlığın yaşam biçimi olduğunu ise
bir epigrafla dike sol marjine
sol marjine gider çiviyle dike epigraflı
defterine not eder:
her kim ki kitabını vitrinde seyreder...
sonra çiçeğin açmasında bulur kendini
yeni şiire gebe petrol bıçaklar gümüş gecelikler
kadınlar sevgilisine döner
gebeyim evet der gecereceğim ve gebereceğim
kadın esmer tutkusuz bir koca bekler kredi kartları
adlar isimler kartvizitler küçük burjuvadır ya
kediler gibi miyavlar "mivuuuy" "miyuuv"
her zevke keyfe kader keder uç verir
memeleri ud çaldıkça şiir dize genç şair

ekmek bıçaklarına mikserlere karmaşık
gazete kupürlerine ve iki kitap yazmış
bir fırlatma olur birden aynadan kendisine bakan!
düşle yaracaktır özgürlüğü ve satenden bir kent
düşler yumuşak alnında camiler havralar ağıtlar
zılgıtlar yatar ince folyo mektup zarflarında
kibrit kutularında saklar ince kirpiklerini
ve birden 100 sayfalık bir ilk şiiri ateşe
veren türlü türlü aşk başka aşk başka aşk
kartpostalları getirir postacısı
titrer elleri aşktan

ve durmadan
baştan
baştan

şiire sokamıyorum o çılgılık seslerini
çıkaramıyorum da hangi kripto uzmanı
bulacak gizli teranesini şairin
çözecek anlamın türevleri arasında entegraller
inmeler dikmeler arasında yüzler kadın adaları
sakarın kutuları hastalıklı çocuk suratları
iki kelime arasında gece ve şeyler
bir kelime ki dudaktan
bir kelime ki allahıtan

ve durmadan
baştan
baştan

GENÇ TÜRK ŞİİRİ İÇİN ZAPRUDER FİLMİ

(Han Duvarları İçin Güzelleme)

stereo kimlikler
her kulakta farklı
tını bırakıyoruz çünkü
stereo kimlikler
trajik kimlikler yerine
daha şık duruyor değil mi?

cıvık nesne tahayyülü
ve az gelişmiş mesel dini
ne ararsan var

- beyoğlunun göbeğinden
sakalina doğru harekete geçer kortej-
saatte 17 mil zapruder kamerasını çalıştırır-

70'lerden akan bir sıvıdan
bakır kablo yapan 90'lar
bunu her televizyona bağlar
bakır düşünceler
beyaz ekran üzerinde
acaba nasıl parlar?

- usta nişancılar çatılarda
ve kitap deposunda yalancı peygamber
ve çitin arkasında bir dolu yabancı
kafka, monet, dali, weber, beckett
dış bilemekteler-

çirkin adamlarla dolu sokak
sarı saçlarından sorumlu dilberler
az sonra şemsiyeyi açacak birisi
kara elbiseli adamlar
ve çatılarda, kitap deposunda, çitin
arkasında telsizler cızırdar
herkes tetikte bekler ya korteji
kortej “zekâ” oyunlarında duralar
"bul kararı al parayı"
kimse şemsiyeyi açacak adamı
tanımaz

- el sallamakla meşguldür arabadakiler
katafalka konmuş stereo kimlikler-

bir dolu yüz salınır karşılarında
beyaz eller, isimler, kızlar erkekler
oğlanlar kürtler araplar acemler
emeviler...kortej gittikçe yavaşlar
galatasarayla girdiklerinde
şatodan onları kim gözler kem gözler
hiçbükey bir aynada acep
yüzler nasıl gülümser?

- yansıması eksik gülüşsüz
tabuta konmuş tahtadan şöval(y)e-
birden aklıselim sahibi birileri
iki müze düşler
iki ayrı müze tabi ki sonraki bir mesele
silkinirler elleri havada
gözleri dehşet içinde-

60'larda akan kandan
tişörtler basan 90'lar
bunu herkese giydirdi
damarda durmayan kan
kumaş üzerinde acaba
nasıl giderdi?

- araba daha da yavaşlar
modern sanatlar müzesinin olacağı yerde
stereo kimlikler, ibneler, mankenler, kadın
avcılar, şahsiyetsiz piçler, zorbalar,
editörler, yayıncılar, ruhban sınıfı edebiyatın
arabada cesetler görürler elleri havada-

bir dolu yüz salınır karşılarında
kara yüzlerinde fotokopinin acısı
ellerinde karakterler başlıklar helezonlu
tanesi üç kuruşa dergi satarlar
solcular, ekimciler, atatürkçüler,
sahte protofaşistler, kancıklar,
bıçakla doyuma ulaşanlar, buna şiir diyenler
hakiki yüzleri ile bakarlar korteje
arabadaki cesetler kokmaya başlar

- bu ahmet hamdi diye atlar biri
hemen karşılaştırmalı bir dua okur
ardından fark ederler yusuf atılğan
yusuf akçura, cemil meriç, oğuz atay yanyana /of!kokuyorlar bunlar/
biri verevinden okur yüzleri, biri düzünden
stereo kimlikler uyarınca
biri mozart çalar, biri ney /of!gösterge kitabım nerde büyü kitabım/
kakofoni içinde biri ağlar, biri sızlar
hırslı kadınlar tezer özlü'ye bakar

nilgün marmara ve nice nice happy yıllar
kimi 80'leri hatırlar, kimi kinini
kimi nutuktan parçalar
kimi nebi'den, kimi mao'dan
eller artık görünmezken
ve katafalka konulan onlarsa
diye düşünür hepsi biz?
oyun düşkünü birkaç şakacı
hâlâ misket oynar ustaları şatodan onlara bakar-

geniş zamanla yayılan korku
bir geçmişte bir gelecekte
kabus çöküyor iliklerine
katafalka konulan canlılar ve ölüler
çitin arkasından telsizler cozurdu
kitap deposunda sigara tütüren canavar
tünele yol alırken kortej
herkes evine döner
şatodan biri uzak gözlerinde
hiçbükey hiçbükey gülümser
yüz bilmem kaç kitap yazmış ahmet mithat
galatadan arabanın üzerine atlar
tetikte duran yoktur artık
tetik yoktur
karşılaştırmalı bir dua bile okunmaz
ready-made bir tabuttur kortej
hemen orada yakılır

etrafa nesneler dağılır
zapruder filmi başa alır

8.2.2002

TÜRK GENÇ ŞİİRİ İÇİN ZAPRUDER FİLMİ II

(GENÇ ŞAİRİN PATLAYAN KAFASI İLE İLGİLİ SAKLANAN KARELER)

"Belgeler gerekli
tanıklar, ifadeler"
İsmet Özel

"sabahları eğilir, eğilir ve düşe kalırım.
Yorgun düşer, acı çeker, uyuyamam.
Tam bir baltayım. Ne matematik, ne tarih
ne bir nehir adı, ne de yaşamakta olan eski bir dil
bilirim. Coğrafyam, tarihim
sıfırdır(...)
Adam olan anlar: Hep doğruyu söyleyen
Yalanım ben." jean cocteau

"bırakın, diyorum, bırakın"
Ingeborg
Bachmann

"biz şiir kitabı basmıyoruz" (anonim)

Otopsiyi kim yapacaktı?
İlk konuşan bir kadın oldu
neşteri dudaklarına sürüyordu
soğuk koridorunda gasılhanenin
-hemen orada hemen orada-
"ben yapabilirim, ben yapabilirim
yapaaaa bilirim, fa diyez"

yapabilirimeğerbirkezyaptıysam
eğerdokunduysamonasaçlarınamesela
kırdıysamkalbinibirkezdahakırabilirim
şusarkanbeyni mi?
uzatın neşteri o zaman
başlasın otopsi!

Oidipus yollarda romanından birkaç parça hemen göze çarpan
athena, erica, ehinda, işte şurada Stxy
yanlarında duran...kapağı kazınmış birkaç kitap
kabataş erkek liseli kimliği, ah o esmer şıllığın resmi
ilk şiirlerinin yeşil defteri, ismim ismim nerde
nasıl da buluyorum görüyorsunuz değil mi? ah işte burada
"ben yapabilirim, ben yapabilirim
yapaaaa bilirim, fa diyez"

ben ektim bu gülü oraya,
bu eksizleri -kemikli yerine geliyor neşter-
bu parfüm kokusu, bu Chanel 18 bu Vakko Katia
işte burası da dudaklar için kuvarksiyel kablo kutusu
(elini sokuyor kafasına) belleğine ben ektim
aşkın kara lalesini işte kapkara bir ok gibi
fırılıyor devrim bilmem kaç ekim
-hiç okumazdı ki tarih kitaplarını-
ah sakar şairim, erkeğim, kadını ve kentim
nasıl da girmiş birbirine gramer, cümle, bağlaç edat
(daha da keskin bir neşter istiyor)
bu cümle de ne şimdi:
"yalnızlığımınbaşakentibenimdir"
demişim değil mi!
"ben yapabilirim, ben yapabilirim
yapaaaa bilirim, fa diyez"

ilk konuşan bir kadın oluyor
"şairi sevmiyorum ama ona mecburum"
elinde neşteri ile kan sıçratıyor duvarlarına
gasılhanenin
-hemen burada hemen duvarda ve tavanda-
aradığımı buldum diye haykırıyor
neşteri bırakırken masaya (kırmızı masaya)
hatırlıyormuş demek doğum tarihim
bunlar sizindir, bu bu işte imge yığını
delil ya da belgeler umurumda değil
hatırlıyormuş demek tanışma tarihimizi
bu şiirler bu taslaklar bu büyük beyincik
hatırlıyor hatırlıyor yüzümün inceliğini
işte burada -asılıyor bir damara asssılıyor
çılginca define sandığı çekiliyor kanlı parmakları ile
cansız bedeni şairin, kasılıyor -hani hep kasılır ya koyunların-
ve bacaklarının arasına kadar kök salıyor bu damar
çekip kopartıyor kadın o damarı o damarı istiyor
o damarı kökünden ve "şlak" diye kopuyor şairin penisi
çarpmıyor suratına kan revan içinde
doğum tarihini hatırlayan damar
tanışma tarihini hatırlayan damar

generaller pis pis sırtıyor

"yapamazsınız demedik, demedik
demeeediiik, do minor"
diye çıkıyorlar hep bir ağızdan
hasan mutlucan hasan mutlucan

"sıradaki gelsin, sıradaki
sıraaadaaaaki, sıradaaaki"

II

"hamza, hamza" diye bağıırıyordu bir arap
şairin ekrana yansıtılan tomografisinde
siyah üzerine turkuaz mürekkep testi
"çakallar çakallar" diye bağıırıyordu
generaller; edebiyat ağaları geliyordu

masayı kenara çektiler
gazetelerin kitap eklerinde yaşayan
tuhaf adamlar ve kadınlardı bunlar
"gelecekler gelecekler" diyorlardı
durmadan saate bakarak
"efendilerimiz geç kaldı mı hiç metinler arası
bir suikaste?"
şairin bedeni özenle kaldırıldı, radikalce, milliyetçe,
hürriyetçe..
ve cross kalemlele çarmıhlandı duvarına
gasılhanenin
yere akan kan, şairin kanıydı
ve bir kara büyü uyarınca taşlarla
kutsandı, o sırada meşin kırbaç şakladı
neden sonra sarsıldı şairin çarmıhı
gözlerinin önünden geçti ofisler, odalar,
fotoselli kapılar, kimlikler, görevliler
"dosyamı size sunuyorum" gurbeti duya duya
arkada zincirlerin şingirtıları
önde uzun yüzyılın aklaştırdığı kocaman bir kafa
elleri takılırken megafona
oturdu şair.

hep tekrarlanan bir sahne için hazırda taraflar
bir tarafta usta
masanın diğer tarafında çırak
ve iki yüzlü bir ayna
tam ortada
herkes kendini görüyor
o sırada kahveler geliyor
telefonlar çalışıyor ve megafona basıyor parmağını usta
kendisine veriyor öğütlerini, aynadan yansıyan başka
kimdir ki? çırak kendisine veriyor dosyasını
ve reddediyor büyük bir hacımsızlıkla
dizgi hatası yok oysa; tam bir hacımsızlıkla
aynanın zahirinde hacımsızlık
aynanın zahirinde hacımsızlık
c ve z yer değiştiriyor usta'nın snell kanunlarında

(çakallar çarmıhtaki leşe saldırıyor
gösterge kitapları uyarınca
imgeler çeşit çeşit lirik
bilge, sidik, simge, perde, diş,
iman, leş karışıyor birbirine;
hakikat sarkıyor şairin kafatasından
beyinciğine çakallar pek nazik
kimse dişlemiyor bu fosforlu uru
yetenek avcısı değildir çakallar
çarmıhtaki şair son bir hamle ile tükürüyor
suratlarına
kaçışıyor çakallar
çakallar
çakallar)

çakallar söyleşerek çiftleşiyor
yazarak çalışıyor ve tanınarak
koklaşıyorlar: imge kırıntısına muhtaç
gazete kağıtları arasında
kaybolup gidiyorlar
gelenekçi solcu liberal
ve biliteral

evet
biliteral
usta kucaklarda zırvalıyorlar
ve öykü günlerinde ve tanışma gecelerinde
ve yayınevi odalarında ve iç sofalarda
ve kampus köşelerinde ve nesnelerde
ve alışverişmerkezlerinde ve kitap kapaklarında
ve içi geçmiş yeteneksiz tüm yazarlarda
ve tezgâhtar ve sıradan ve bedbaht ve asri
ve açgözlü ve nekes ve hasis ve bızır kokan
ve ödül jürisi ve editör kapatması ve
reklam avcısı ve radyo maymunu
ve kalemleri kılçıkları
ve kalemleri kuyrukları
ve kalemleri penisleri
ve kalemleri vulvaları

deliteral
çakallar

III

küçük kıvancı naylon poşetler içinde getireceklerdi
cenazeye
annesinin yanına gömeceklerdi
ve eniştem ancak göz ucu ile bakabilirdi
kendisini bırakırken aşağıya mutfak camından
süzülürken felçli ayaklarından akıyordu canı
işte kıvançların evinin camından bakıyor
işte azıcık bir kan damlası
işte yüzündeki ifade
ve işte annemin çığlıkları
ölüm apartmanda kol geziyor
genç şairin belleğinden kefen damlıyor
kefenleri kapatıp gasilhane gasilhane
dolaşıyor
eksi bilmem kaç Kelvin soğuk
donuyor bellek ve imgelerin arasında
sokamıyor et kokusunu
civıklaşmış hayat
kaleminden damlamıyor
sokaklarda yaşıyor hayat
boinglerde ve bakü-ceyhan hattında
bakanlıklar sokağında ve taksilerde
otobüslerde ve kaldırımlarda
sonra birden duruyor
kimse anlamıyor
ben de anlamıyorum
lirizm kabına sığmıyor
eriyor dudaklarında sevgilimin
oradan başka yere akıyor
herşey merkeze çöküyor
ve merkezde nefsler kuruyor
sonra..

babamın cenazesinde kök salıyor bu yürek
tam bir yürek çiçeği kapkanlı dümdüz
herşey plastikten plastikten yüz
televizyon ekranından sırtıyor
kağıda eğiliyorum ya bulamıyor
işte o an ferda çıkıyor zad çıkıyor
cinnet geçiyor önüne ekranın
bin yıllık şiir tarihi sonlanıyor
işte o zaman ben bir bıçak
bir kama bir kılıç

bir ok bir yaba
bir testere
dilimi kesiyorum
susuyorum
yazıyorum
kendime bir kalp arıyorum
oysa onlar
12 yaşındaki bir çocuğun ölüsünü
ancak torbalara doldurabiliyorlar
plastik poşetler bunlar
kalpler için harika
tasarımı özel
isim yazdırabilirsin biliyor musun

IV

şimdi siktir git ve haber sal tüm editörlere
al işte bu yüzgörömlüğün, al işte bu
kitap kapakların ve işte bu da tersten okuma
kılavuzun bu işte imanın bu işte şehvetin
tam 200 yıldır yaşıyorum
ustalarına söyle kanlarına ekmek doğruyorum
ve şiddetle kanıyorum kağıdın üzerine
haber sal tüm daverdan halkına
ne Yunus'um ben ne de Yusuf
ne de yanlış kardeşi Fuad'ın
tam bir baltayım
ve anlamıyorum hiç Matematikten
basmıyor kafam hesaplarına çırakların
kaç Kelvin'dir yüzüm onu biliyorum
ve hiç bir tam sayıyı tanımıyorum

güneşe gidiyorum güneş ülkemin gecesi
tersten okuyorum tüm duaları
ve ustalarına şirk koşuyorum
kendime tapıyorum
ben şekline girmiş kahpe yüreklerinize
tükürüyorum imgeyi yüzüne
hadi
git haber sal tüm edebiyat tarihine
kendi çarmihına ilmek atıyor de
yalnızlığın topografisini dokuyor de
öldürüyor kendisini de
ve ekle: ölüm var mıdır bizim için?
ve sor ustana: unutulacak mıdır
sırt döndüğü hakikat
kitap kapağından sırttan yüzünde
ve nexus, plexus, sexus masasına

yığdığı nefsi

okuyuculara haber sal
bir dağ bir tepe
kocaman bir Hira
dağa çıkışımın Miladını yaşıyorum
ve Mirac...

ve lirik ağızlarına sakızlar
kauçuk diller dudaklar
plastik mankenler silikon ağızlar
umutlar yalanlar bebek ölüleri
kürtaj/yazı masaları
bir de neşter dizdim
yüzyıl üzerime kapandı
ışığım
şiirim
benim

şimdi haber sal ustalarına
"uzvu bir kalem ve dili papirüs" de
"dikenlerinden doğan bir gül"
ne dersen de

kafası patlamış ama hala yazıyor de
bekledikleri geldi de
istanbul artık metropol de
ve burçlarından arzu damlayan bir Şeyh Galip de
Coleridge de, İtri de, Hay-bin Yakzan de
Sürüp giden bir intihal ve kendi inkırazına
yetişen bir bülbül de
dergahını ve rahlesini ateşe vermiş
mürekkepten ışıltılı altınlar üreten bir simya de
yeter ki söyle
bekledikleri geldi de

V

her gece kendi çıramdan doğuyorum
vurgu yaptığım mesneviyi
kendim yazıyorum
ve içe kapanan her aygıt gibi
otopsimi çocuklara yaptırıyorum
çocuklar içimi tüyle dolduruyor
içimi tüyler çocukla dolduruyor
ve sürüp giden bu şiir boyunca
yalnızlık dinine bin yıllık klişelerle
kabul ediliyorum
eriyor mum gibi yüzleri dostlarımın
içlerinden geçen ipleri birbirine bağlıyor
kendime ulaşıyorum
hayat sokaklarda yaşıyor
odalarda sona eriyor
her sokağımda bir oda buluyorum
ve kendime gömülüyorum
ötekini bulamıyor
benden önce davranıyor benlik
ve ben saf gibi
ustalara
adımızı silmeyi öneriyorum

şiiri
ben
olmadan

şiiri ben olmadan yaz diyorum
sana
duyuyor musun?

1 Haziran-13 Haziran 2002

UMBERTO ECO NEDEN?!

onyedi yaşında bir kızı dudaklarından tutup
dudaklarıma bastırıyorum kana bulanmış yüzü
ne gibi sakıncaları olabilir aydınlıkta öpü
lan ağzın kokuyor anatomisi dipten parşömen
kalacak yerin mi var dudaklarından başka sö
kül kendi ilmeklerinden taşıyor kav alaz ya
tak kaltak kal al tak yüzüne saçma mandalla
tuttur kendini saatin ortasına mihla pandor
kendi pandomimine yetiştin işte oyna oyna o

aklına geleni ilk yazma mektuplarına anları
ilk aklına geleni yazma mektuplarına anları
ilk geleni aklına yazma mektuplarına anları
ilk anları yazma aklına mektuplarından anla
postacıyla uzun sürecek bu konuşma çay geti
eksik kalan harflerinde onyedi yaşında **biri**
sarkıp duruyor ağzından dudakları öpülmek ü
tüllerden sonra saten gecelikler de var sır
ada adam adama adamda öpüştükçe hora tepmek
kendi pandomimine yetiştin işte oyna oyna o

yağmur hangi bulutun hasadıdır gözlerini di
dikiyorsun ellerini ince sazlarla korkulukl
korkulukların koruduğu bir vaha yüreğin değ
değil mi ki yağmur bu bulutun hasadıdır onu
onu biçmeli ve hasada bırakmalı aşk adına s
sen dudaklarına taptığım yecüc mecüc nerede
nerede aralık aylarının kanlı ayrılık ocakl
ocakların ortasında **kem küm kelimelerin ony**
onyedi yaşında bir kızı dudaklarından tutup
aynı ölçüde aynı ipin üzerinde sürdürüyorum
kentte modernleştirilen ve behemehal öldürü
ulan sen beni nasıl düşünüyorsun merak ediy
bir tek masal okuyacağım geri döndüğünde be
bekle ki gitmek saydam bir fiildir içinden
geçtiğimiz boşluk uyarınca humuslu toprakta
bitip giden o acayip ve manyak çiçek karanf
sen bir karanfilsin hep gökte uçmanı düşled
düşlediğim güzelce uyumandır eksik romans h
romans halatları diziliyor üstüste maden oc
OCaklarından kir pas içinde şehvet çıkarılı
let me higher high as heaven can be (sono l
sono limonus love is here aşk burada here i
here is burada love aşk aşk onyedi yaşında
ve ne yazık dudaklarına bastırıyor üzerinde
çiçek adları yazılmış parşömen parçalarını
ve ne yazık dudaklarına bastırıyor üzerinde

hiç çiçek açmayacak olan bu çorak kentlerin
kendi pandomimine yetiştin işte oyna oyna o
tuttur kendini saatın ortasına mihla pandor
pandora müzik kutunu aç diye bağırdım sonra
titriyordu gözleri şiş şiş ağlamaklı yüzüme
kendini yerden yere atıyordu duvardan duvar
ya pandora onyediy yaşındaysa ve hiç açmadıy
açmadıysa kutusunu bir çocuk siz hiç yalanı
siz hiç aklınızdan geçirdiniz mi ilk yalanı
h h

a a
t t
1 1
r r
1 1
pandorahangisalıncaktandüştüburada

ölü=ölüm

kendi pandomimine yetiştin işte oyna oyna o

birden o davudi dua "iyi bilirdik" seslerin

bir sürü insan bir sürü insan bir sürü insan
hatırası kezzap hatırası kezzap hatırası kez
ağaçlar ağaçlar ağaçlar cenaze arabası imam
dualar okunuyor siyah kadınlar kadınlar siy
ben : mimlenmişim dirime ait belleğin kenar
birkaç dilenci dua okuyanlar çingenler arası
sonra çitler çitler korkuluk dağılan uzak bi
uzak bir lisenin zili çalıyor onyediy yaşında
bir kız arkadaşları ile uzaklaşıyor bir kurg
yaşam burada sonlanıyor orada başlarken onye
uyarınca anayolun kenarında mezarlık arsası
mezarlar mezarlar tahta tabut beyaz kefen
toprak kürekler elden ele geçen her elde ano
her elde anonim örtüyor üzerini sevgilimin
kapanıyor görünüşü boğuklaşıyor sesler duyduğu
melekler onu salıncağına oturtuyor ve bir ma
bir masal okuyorlar oscar wilde'dan susku
derin bir yaraymış meğer iyileşiyor.
araba araba kırmızı yeşil cenaze arabası
terk ediyoruz mezarlıkların güven dolu vaha
larını evlerimize gidiyoruz susku derin bir
döneceğimiz günü hasretle beklerken pandora
nın yanına.

KALTAKSANAKATALFALK: İKTİDARLARI ÜRKÜTMEYİNİZ

sabah sabah yata•ndan kalkt•n
 pamuklu yorgan güne• kadar s•cakt•
 gövden yata•ndan uykun so•uk tahtaya yava•ça akt•
 bacaklar•n• salland•rd•n karn•ndan
 t•k•rt•lar• iki uzun bacak
 ulna kemi•in ve birkaç uyluk gerildi
 ilk sigaran• yakmana ramak kald• art•k

sen bu sabah kalkamadın aslında
gecenin kenarında geberip gittin da bana söylemedin
bir ben gördüm yüzdü•ünü kozmosa da sana söylemedim
bedenin lime lime a•lar•na ayrıldı da sana söylemedim
git de çay yap, güne ba•layacak olan benim da sana söylemedim
aslında sen bu sabaha kar• da sana söylemedim
geberip gittin, anladın mı? da sana söylemedim

kabuslar•n•n ortas•nda geberip gittin da sana söylemedim
s•ca•a ra•men buzdu bedenin eksi bilmem kaç kelvin
kilosu bir milyondan karbon buz alaca•m da sana söylemedim
çürüme daha, bir sürü •ey anlataca•m! i•te •imdi söyledim

nasıl da tütüyor suratın, pembe ojelerini
 diyorum ki pembe ojelerini pek almam••
 öpümenin ateşi, aklında şu sikilmi•ödemeler
 bir yandan içki, vulvadudakvulva sidik kimi zaman
 küvete yerleştirdi•im için k•zmazsın bana
 s•zmasan fark ederdin belki seni öldüreni
 ama onu bile göremezdin, değil mi?

yılbayındayım aldım ipek fanılan
ne de benzetmiştin bu dantelleri Pasternak'a
sonra a4, a3, ozalit -kan yok korkma-
en ince uçla kesip atıyordun köelerini
buradayım, buradayım hangi köe bu

huuuuuuuuduuuuuuuuuuuuuuuniiiiiiiiiiiii

böyle tasvir edece•iz seni
bugünlerde ölenlerin hepsini tasvir etti•imiz gibi
çenen ba•lanmam•• ya da bir gazete ile kapanm••
hem ne ay•p de•il insan öyle açar m• a•z•n•
kelimelerle bilece•iz senin ya•ay•p gitti•ini
al •urada duruyor piyango biletin
y•rt•p att••na amorti vurdu son numarada (ulan e••ek gibi de çal••rd•n)
di•erlerine bir bok ç•kmad• (inanma sen buna fazla)
yazg•na kar•• gelmeyecektin küçük han•ım (ay ne •eker!)
yar•n sana bir bilet almal• (en ön s•ralar•ndan kendi cenazenin)

huuuuuuuuduuuuuuuuuuuuuuuniiiiiiiiiiiii

bugünlerde böyle ölüp gidenleri
bir kenara not edip toplu gömmeli
pirinç kal•plara kaz•l• Çin sand•klar• gibi
karbon ka•d• cinayetlerine gelene kadar
bizi kendi hayatlar•na ortak ettikleri için
metrodaki gri, al•veri• merkezlerindeki indirimler
valyum, lityum, bazen hüt hüt ku•lu masallarla uykuya dald•klar• için
liste daha da uzar gider, ben basamaklardan yuvarlan•r•m o yüzden
uzat•yorum (k•r•m•z• bir hal• gibi) diyorum ki akrabalar•ndan ve o k•ll•
k•z arkada•lar•ndan ve diyorum ki inançs•z doktorundan (libido mibido)
mankafalı eski erkek arkadaşlarından, fotoğraflara kafayı takmış çirkin
annenden ve ablandan (dedikoducu kaltaklar) daha cd çaların "rastgele"
tuşunu bile doğru dürüst kullanamayan babandan (daha ne diyeyim?)
gözlerine her bakt•m•da a•dal• bir pop •ark•s•n•n, beyinsiz bir
kaybedenin (insan biraz da ba•ka •eyler dinler ya!) notalar•n• ve
sözlerini gördü•üm aptal k•z karde•inden (daha da azalts•n •u do•um
haplar•n•, kula•nda k•llar ç•kt•) koca bulamay•p zengin erkeklerin
kuca•nda rahatlayan orospu arkada•lar•ndan (kredi kart•n• çald•r•m•
salak, hem kaç gece verdi kimbilir o küçük •eyli adama) •iir yazd•m•
ka•tlar• toplay•p yakan o k•s•kañ bilmem kimden kap•c•ndan, evinin
önünde karpuz satan koca göbekli adamdan evinin kar•s•nda eksi bir
generalı koruyan kara gözlüklü mitçilerden ve o generalin ölüm emrini
verdi•i yüzlerce binlerce trilyonlarca ki•iden ve senden senden sen de

dolmuşunda, orta okul mezunu olsa da New Age dinleyen şöforlerden bana Finlandiya meclisinde duran Türk Padişah'ının tablosunu anlatan taksicilerden şişko götlerine bakmadan sosis gibi görünen pantolonları -likrali evet

likralı!- giyen orta yaşlı kadınlardan şiir sevmeyen tüm üniversite mezunu ahmakları -her gün işe giderken William **Butler Yeats**- işi alanlardan iran konsolosluğunun önünde **duran nöbetçiden** bana öğüt veren tüm yaşlı şairlerden (önce ilk kitabımla ilgili bir eleştiri yazın ustad!) yaşlıtlarımın gece eğlencelerinden (herşey iyi güzel de, gökyüzüne baksanız?) birbirlerini sikkemek için aşık olmaları gerektiğine inanan tüm insanlardan (tamam bunda anlaşabiliriz) birbirlerinin yaralarının üzerine kendi kabuklarını bastıran tüm kadın ve erkeklerden (alkış, alkış!) namaz kılariken dua sırasını bilmeyen ve kendine **müslüman diyen tüm kafirlerden (tövbe et bari secde boyunca hacı amca!)** ColaTurka reklamını izleyip de bunu milli sanan Ulusal Kanal'dan (MaoTürka) Şiir yazdığını zannedip de Tanzimat hakkında fikir sahibi olmayanlardan (gerçi olsa ne farkederek, devam ediniz) İkinci Yeni'den (60'lardan bıkmadık mı, hipilerden, 6.filo geyiğinden, parkalardan, **gazete kapaklı ucuz çevirilerden, salt yaşamdan, siyah beyaz femme fatallerden, özgür olmak için iktidar, ve harmonik hareket engellenemez!)** Nazım Hikmet'ten ve Kubbealtı yazarlarından, bilmemne kafe'nin dünyanın en kötü çay servisinden (daha demil olması lazım kardeşim, metaforlardan konuşuyoruz şurada! mirim, pakede bakınız, saat dokuz yönünde bu arada) Dolmuşta yanımda oturup da, kendi otonom bölgesini o terli bacaklarını ve götünü bana dayayarak işaretleyen yaşlı kadınlardan (teyzecim göğüsler sarkmış, ayakkabılardan parmaklar patates gibi fırlamış, oralarında beyaz kıllar kaç yıldır var?) Gizli oryantalistlerden, yoksunlardan, aşksızlardan, öylesinecilerden, "oh yeah"cilerden, Şehsuvar'dan (Taksim'de üç saat yeterli bu dizeyi çözmek için, tünelden galatasayara kadar) Vedat Yenerer'den, dincilerden, agnostiklerden, aşırı zekilerden, çok ahmaklardan, Fenerbahçe'den ve Bağdat Caddesi'nden (HaberTürk ve genel türk meyda ahalisi: allah topunuzun belasını versin!) Remzi Kitapevinden ve tüm DNR'lardan ve **sizi** ayakta soymaya çalışan uyuz sahaflardan, İTÜ'den, İÜ'den ve ü-ürü-üden, düttürüden, dürtüden mesela, tülde sonra, elden ve de Bu şiiri başka bir şiire ya da başka bir şarkıya benzetenlerden, bir şiir başka bir şiire benzeterek eleştirenlerden, anlamayanlardan benden önce gelmiş olanlardan ve benden sonra şiir yazanlardan akşama kadar sayacağımı sanıp, sonunda kendime bağıracağımı **zannedenlerden zennelerden, travestilerden, nesne özürlü** kültür insanlarından, iyi okuyucudan, zeki okuyucudan, şerefsiz yayınevlerinden anlam'ı şiirin kışına sokup, ceset kadar soğuk lirizme bilgelik diyenlerden keratin suratlarına Yves Saint Lauren dölleyenlerden, paslanmış topuklardan ve fetişistler partisinden dünyayı bir prezervatife sarıp, içine almaya çalışanlardan, kitap yazanlardan, yazanlardan -kalksana kaltaksanakatafalk!

hoo

(uzun e••ek oynuyorlar ya da bir emekli s•ras•m•bu)
(kim o kafas•n•uzatan, •u arkada askerler mi bekliyor
(keranede mi bekliyorlar onlar, kimler, kimler bu adamlar)
(tek s•ra dizilmi•bekliyorlar öyle sa•dan hiza al•yorlar)
(sol ba•taki adam kaybolan huduni mi? o u'lar klozet mi, oturak m•ya bunlar?)
(yaz•nsal •eyler mi bunlar, o kar••i•mi•kad•n kim arada)

bari bu kadar laftan aklında u kalsın
geberip giderken: iktidarlar•ürkütmeyiniz
onlar olmasa ne halt ederdik di mi?

hem iktidar çok güzel bi'eydir
insan'n a'z'na erir gider, valla kaymak gibidir
sonra her eve en az bir tane gerekir
öyle röpd•amb•r ya da efervesantla birlikte
ne güzel büyük babalar'm'z'n resimlerini
•enlendirir, oidepus •eysini kuvvetlendirir!

Haziran 2003 - Eylül 2003

Bir Mevlevi Kasabasında Aşkın Topografisi

Yüzleri uzuyor Mevlevilerin döndükçe bedenleri
Tenleri karışıkça yergök arası topraklarda
Seyrederken karelere bölerek şarabı ve ekmeği
Dağılıyorlar: ve ancak bu dört fiile yazılabilir bu şiir

Uzamak/Uzak/Uz-ak

gidilebilir yerler aramanın vakti gelmişti Mutasavvıf Bey için
her tünec her kargı her kargaşa ses uyumunda ötelere gitmeyi gerektiriyordu
her in her oyuk her oda ve kefare ayînleri
tenin o çağırılmayan kötü kokusunu baş döndürücü seslerle çağırıyordu
Mutasavvıf bazen duruyor, düşünüyor, önündeki parşömenlere gözlerini
daldırıyor kullanmaması gereken bir diviti hokkasına kaldırıyor
elyazması emirleri siliyor yüzüne inen şafak/aura toplamında kaybediyor
uzaklara olan özlemini, eksik mısralara gömüyordu.

Bir *süre* avı.

Zaman'ın dışında durmayı öğretmişlerdi oysa, dönerek
Ve biçiminin küre olduğunu biliyor Mutasavvıf bey, turkuaz:
Euclid geometrisinden uzaklaşmayı biliyordu dönerek

“Sonraki nesil çok yetenekli; bu yüzden çok heyecanlıyım.
Ne kadar yetenekli insanlar, rolü nasıl kabul ediyor ve vazgeçiyorlar.
Onlar, hep mürşit rolünde değillerdir. Halbuki önceki mürşidler, eski
Alışıldık modele göre işlerini yapıyorlar ve ayrılmaları gerektiğinde de
ona göre davranıyorlardı. Bu durumda onlar görevi bırakmak yerine
her zaman
işlerini yapıyorlardı.”

Geri çekil Mutasavvıf!
Yalnızlığına kur otağını, sür elini simya ve karanlıkların üzerinde
Mürşidin Ruhu bana döndü ve dedi ki:

“burada senden ayrılıyorum. Seçersen, bu kapıyı açabilirsin.
Seçim tamamen senin ve doğru veya yanlış şık yok. Her iki
Seçim de eşit ağırlıkta. Kapıyı açmak istersen diğer tarafta seninle
Buluşacağım.”

Kapıyı açmadım.

Bana *korkma* diyorlardı. “senden önce karanlığa gidenler sana rehberlik etmekte.”

Korku kapıydı.

Uz-ak-laş-mak bir fiildi şimdilik ve ancak.

Dönmek/dön-mek

“Güzel mozaik döşemeler üzerinde, yürümekten çok yüzüyormuş izlenimi veren, cüppeli ve başlıklı bir figürün arkasında yürüyordum. Mürşidin Ruhu olarak Adlandırdığım figür beni kristal avizeli, mermer sütünlü, uzun dönen merdivenli, Yıldız süsleri ve duvarlarında zengin dokuma resimli örtüleri olan geniş açık Odalardan geçirdi...durduk.”

Ne tuhaf bakıyor bana, karım, sevgilim, sakîm.
(karım bana sanki kubizmin sırlarına bakar gibi bakıyordu.)
Ah o *Reimann* geometrisi merakım, dedim kendi kendime.
Göçtüğümüz bu küpkez korku dolu kapı önleri,
Karımın unuttuğum teni üzerinde her gece gezdirdiğim tesbih
Nefs’e açıldığını iddia ettikleri bu sakallı ve cübbeli somun
Evimin sadeliğinde aradığım **Sade!**

“Sembolik süreç, imgelerde bir deneyim ve imgelerin bir deneyimidir ve amacı aydınlanma ya da yüksek bilinçtir ki, bu yolla başlangıçtaki durumdan daha yüksek bir düzeyi geçilir.”

Masanın üzerinde ahşabın ve dökme demirin mânâsını arıyor karım
Hurufîler, Yezidîler, binbir gece süren bu ayınleri durup dinlenmeden her saniye
Her saniye arasında durup dinlenmeden vecd ile sarılıyorum tesbihe
Sıkıyor, dişliyor ve kırmızı’nın spektrumdaki yerini unutmadan
Dalıyorum Alem’e.
Ardından seccadeye uzanıyor ve alnımı sürterek yüzölçümünde arıyorum
Aranmaması gereken ve size bunu ilk gün söyledikleri Huzur’u.
Ve sonra o sonu gelmez tefekkür ayinleri:

İmızganarak adını çağırdığımız
Arındığımız paradoksal bilinçdışının içindeki çeşitli düzeyler:

“Bununla birlikte, kişi bir düzeyden sonrakine çıktıkça (âlem-i misal’dan, âlem-i melekût ve âlem-i cebur’a) karşılıkların daha az kişisel ve

daha çok evrensel hale geldiğini görür. Âlem-i misal'deyken, kişi,
rüya kişiliğinin alışık olduğunu keşfeder. Âlem-i melekût düzeyinde,
kişinin karşılığı bir melek biçiminde görünür; el-ceberut düzeyinde kişi...”

dönüyorum.

DAĞILMAK/Bölmek

Ah! O tuzak cümle:

**“Non foras ire, in teipsum redi;
in interiare homine versitas”**

Eskil bir Kur'an musafına sapladığım üç renk
Kırmızı, mor ve siyah
Dergâh'ın kapısı'nayaklaştıkçasürekli azap
Bu azap sakalı ile kişi özler cehennemini
O sakalı ile temizler tuvaletinin mermerini
Çünkü

“Modern insan köksüzdür ve bütünlüğü yitmiştir.”

Ah nasıl kurtaracağım bu şiiri tanbur'un elinden
Derine daha derine ineceğim elimde kör bir lamba
Işığın çevrelediği aydınlıkta duvarda arkeik bir yazı:

Vocatus atque non vacatus Deus aclelit

Karım'a döndüm, kızımı izledim onun süreğinde
Sinesine, yüzüne, eline, beline ve gülüne
Gülünce bana sapladığı o ten sel'ine, o koku ezmesine
Yüzümde verdiğim bi'anlam olmaması üzerine
Mürekkeple üç harf yazdım:
Vâ'si, ka'rib ve Mûhit

Yine o tambur delip geçiyor ahengi
Dalıyor dergâh'a, kan topluyor her dönmede
Tork anlamını yitiriyor çünkü sonsuz'a uçmaktır dönmek
Ve elbette dağılmak eşdeğer, çünkü sonsuza dönmekte Mutasavvıf
Silik
Silik silik

Görünü:

Eski merdaneli makineler, Singer dikiş makinası
Dayısının siyah/simyasız resimleri
Karısının gözlükleri, düş umacısı tüller
Hacdan gelen bir şişe zemzem
Hacdan gelmeyen Muhammed hüznü
Olivetti bir daktilo, kırmızı şeritli
Altın yemek takımları, kağıtlar, bonolar, senetler
Dönerek, dönerek içine eşyanın, dönerek içine
Ölerek, ölerək sona yaklaş ey Mutasavvıf
İn eteklerime, dök şerbetini, ah öl Mutasavvıf
Öl ki bir cendere resmidir cennet
İç yüzünde aynalar biriktirdiğimiz
Dön aşkın, dön sefil, dön beceriksiz, dön
Dön ki dökülesin kendine, devril kendini
Aç yüzünü, ört perdesini karanlıklarının
Şahadet et sahici sokaklarına İstanbul'un
Bizans adına, yüz adına, Akşemseddin adına
Velilerimizin, nebilerimizin, ayetlerimizin adına
Sualtı güllerinin adına, odaların ve sevimlilerin adına
Gömülerin, yüzlerin, Huruflerin, küfürlerin adına
Ah dön Mutasavvıf, ne olur dön yüzümüzü cennetimize.

Dağılmak: Aşk Cehennem’de aranmalıdır. Aşk cehennemin mânâsında asılı durandır.

O gece gizlice Milton okudu Mutasavvıf – nerden bulduysa-
Ezici cehennem şiirleri ile doldurdu yüreğini
Cennetin güneyi ile ilgili bazı Bosch resimlerine göz attı, gizlice yine
Yüzüne o Goya nekesliği ile sürekli düşündü durdu.
Ney’ini kırdı, tamburunu ve rahlesini ateşe verdi. Cerahatin şehrinden kaçışın bu
yüzüncü yılında
Tıpkı Lût üzerine düşünen bir melek gibi, kıvrandı durdu:

Mahlas, salaşça yüzüzce, arsızca bir ad olmalı
Simya kokmalı, ceza vermeli, bir mahlas ki, yazarını cehenneme mıhlamalı
Bir zaman aralığı yakalamalı, hızlanmalı, hızmalı bir isim
Prangalı bir mahlas.

Loda olarak vaftiz etti kendini Mutasavvıf

O gece şarap içti kan niyetine, nefis eza ile uslanmaya görsün
O gece inkar etti tevbe niyetine, arz cefa ile süslenmeye görsün
Tenhalık’ta gördü hacetini...

Dönüyoruz Beyza, iç sofalara haber saldım, defterimiz dürülecek
Dergâh’a geldiğimiz gibi, gözlerimiz tekrar bağlanacak
Yerini unut bu evin, bu sofanın, bu sakalın ve bu sırat’ın. Biz geçemedik
aşkım

Biz geçemedik kadınım, biz...sıfatını ayağına sürdüğümüz Tanrı'nın cezası için
Nefs çukurlarıyız ve bundan sonra adım *Loda*, tıpkı toprağa bağlı herhangi bir cüce
gibi.

Eski model bir Austin koltuğunda yazdım bunları
Şehre dönmek için yazdım bunları
Cerahati öpmek, emmek ve delirmek için
Duamı eksik etmeyin dudaklarınızdan

Cehennem Aşk'ın Mahlası'dır.

Loda: üzerine toprak örtülmüş olandır.

Kar'ib ancak va'si ve muhit olandandır.

Dergâh'a şehirden kaçan girmesin.

Dönmek her anlamda, şehrin ortasınadır.
Başlangıç her anlamda, şehrin ortasınadır.
Ortasınadır, ortasınadır.

23 Aralık 99 – 12 Ocak 2000

03:36 Ve Her Gece

I

Olmuyor işte
bir yanda Rachmaninov
bir yanda alışveriş merkezleri
dolanıp duruyorum ilk gençlik aşkları gibi
köleliğini öven sözlerle bezeli kitapların arasında
sokakların ortasında ve evlerin içinde
bir kanepe üzerinde iki büklüm ve yalnız
-ki çok veremli bir noktürn kadar elverişliyim
intihara-
bir çıkış arıyorum: Sonundan başına

işçilerin yaşlı fahişelerin genç ikizlerin
dönüp kadın gibi kokan o boklu travestilerin
-Beyoğlu masalı değildir anlatılan-
konu olmadığı filmler de çekebilen marjinalerin de
otobüs kuyruklarında piyano çalabilen maymunların da
köle olmayı kendileri seçen kadınların da
içinde olabileceği derin veremli bir noktürn öncesi
bir çıkış arıyorum sabaha karşı

çoğulları arpa etmeyen ince belli pencere önü kızlarını
ardından baktırmayan o çocuk aklı kışlarını
-asla bilmediğiniz kışlar-
ağlamaktan gözleri süzölmüş, ırmak gibi delikanlıları
kimsenin anlamadığı kemancıları, kancıkları, muhabir çıraklarını
renklerle bezeli gökkuşağı tepelerini
gerçeküstü resimleri anlayan bir resim öğretmeninin kendi
portresi önünde intihar edişini
çarmıha gerilmeyen İsa'nın göğe yükselişini
-belki çözülebilir karmaşa, bu sahne-

namaz vakti devrim olmayacağını bilen sevgili kulları
devrim vakti istişareye gelen müritlerini öpen usta'yı
çevirisini az önce bitirdiği kısa hikayelerin içinde
eski sevgilisini düşünen masa lambası yazarlarını
en ince dokularına kadar anlatabilen veremli ama sıradan
bir noktürn öncesi,
sabaha bir çıkış kapısı gibi bakmayı biliyorum: bu umut!

II

sakince süzülüyorsun Doğa'ya doğru
önünde işlemeli bir yorgan, düşlerin, iç geçirerek
savrulan yazıların: kadınlar için tuttuğun günlük
sabaha varır mısın
kakmalı kapısında Luksandra, bakışları ahenkli
örneklenemeyecek dudakları
asrî zaman tanrıçaları gibi giyinse
sever miydin O'nu?

az ilerde o çocuk ağaçları, annelerinden uzak çocuklar
babaları bir selvi ağacından nil'in kıyısında çiçek açan
kardelenler
yaprakları ile zengin KuşSürüleri,
tablolardan fırlayan boya artıkları ile örülmüş bir duvar
ıspatula ile kazınmış erkek yüzleri, kara derili
otobüste görsen yer verir miydin O'nlara?

uykuya dalmanı sağlayan karanfil kitabı
aslında her zaman yanında taşıdığın ve gördüğün
ilk güzel kadına verebileceğin tütsülü yüreğin
hep sakladığın çocukların
-içinde ne çok var
biliyorum bekliyorsun
o sokaktan inerken karşılaşacaksınız
intiharın en güzel zamanında olacak ay
gözleri sana baktığında elinde dokunup canını alacak

ne çok eşya var odanda
-ah şu sevimli küçük biblolar, tablolar, kapaklar
kitaplar, ince dergiler, kağıtlar...solup gitmiyor musun
görmüyorlar mı, neden, ben dokunamam sana bilirsin.
dokunmam
yasak. ama yanında uyusam, hoşuna gider bu. çıplaklığım
rahatsız etmiyor seni, oysa gizlice seyredirim seni her gün
odanda sıırsıklam...kıзма. bana bakınca yeniden anlam
kazanıyor AŞK. sen bana dokun, ben kıyamam, çünkü
parçalanırsın: UNUTMA kadını ben-

III

seni görüyorum bazen, düşen melek masalı
büyük eposide'ler halinde kalın ciltli
şimdi açsam televizyonu bulurum hangi kanaldasın
ama sen, çocuk gibi: hep benim yanımda hep içimde
odalar arası kuş resitali gibi, konser salonunda ölüm!
gafil avlarsın beni hep, ya bir şiir başında ya azalmada
ama elimi tuttuğunda unuturum tüm omerta'ları, kanunkoyucuları
süzülür yanına oturur, gerçek olmanı diler ve seni öperim.
sonra hayaller, şiirler, ham maddesi imgemin
dökülür durur senin için: senin için
sen ne zaman kaybolsan
ben kendimi bulurum: sarkaç ve eylemsizlik

IV

fildişi tarağına bak soylu güzelim
niceleri gibi senin de saçlarından başlar ölümün
ve bu yüzden kuaför yorgo'ya danışırım
çünkü saçlarında ölümün büyüğü yatar.
taradığında sanki bir mezarıcı hafifçe alır üzerindeki
ayrık otlarını ve yüzün ortaya çıkar
ama güneştedir bizim aldanmamız: bir ölü yüzünü bile
güzelleştirir güneş!
gündoğumlarındandır bizim yaşama fermanlarımız
kimdi o?
cevap veririz: Tanrı
belli belirsiz güler karşıdaki

V

olmayacak asla
sen ve sabahın tortulu suratı

İki Yüz Arası Gece Ve Şeyler

1: 200 Arası

Ortalık ağardığında, tüm otobüs terminallerinde
İki şehri birbirinden ayıran tüm kazalar ve ekip arabaları
Kesif bir duaya durdular: yüzler arasında gerili duruyorduk
Sûretlerimizi kesip atıyordukuzviyetlerimizden.

Sevişme seslerimizi kaydeden koca karadenize bak sevgilim
Bütün ayrıntısı ile yakamozlarda yatıyoruz, tüm
iğrenç kokuları ile bedenlerimizin.

Yüzlerimizi kesip atıyorduk uzviyetlerimizden
Çünkü bu yüzler bir kısımlarında saflığı taşıyor
diğer yarım aylara dağıtıyorlardı çocukluklarımızı
Olsa olsa şairlerin bunca uzun sürer yüzleri
bir dudakları yecüc, bir dudakları mecüc
kıyamet alametleri bin bir karabasan dillerinde.
Ve bu dili senin dilinden öğüttüğüm de doğru
onca az gelişmiş toprak kasaba yollarında.
Çünkü denize giden her yol, önce güldürür insanı
sonra bin bir korku ile, bin bir karantina ile
yokuş aşağı, aşağı, yol aşağı derini sıyırtarak,
bildiklerinden, köpük köpük arınarak düşersin:
kıyıların *bakış kuşları*, denize yan bakarlar
sen ayağını kuma sürdüğünde...

Yatağı açtın, beyaz iç çamaşırlarını çıkarmanı
izliyorum, sakın ve debdebeli osmanlı sarayları
gelip aklıma kaderlerini kutsal kitaplarda arayan
tüm bedeviler, faniler, cahiller, süryaniler,
ikizler, diş bilemeli yağız cengâverler, akıncılar,
ermeniler'in bedenlerinden oluşan bir karma
ile yatağımda seni bekliyorum.

Yatağı açtın, bir burkaç gibi bedenini,
kerpeten gibi, dişli gibi, testere gibi,
bir fabrika gibi, bir şantiye, bir uyluk,
birkaçyüz, binlerce dil izi, döl yatakları,
döl artıkları, dudak senfonisi, gözyaşı:
şimdi omzuma yaslanmış, bir ortaçağ kasabasında
arkanda gök, umarsızca yere, toprağa bakıyorsun.

Şöyle yazıyor resmin arkasında:

"13 Mart 2000, Akçakoca, Bir yunan zamanda..."

Ben en güzel şiirlerimi, işkence sırasında yazdım. Bu yüzden kırbaçla ilham eş anlamlı benim fitratımda.

2:00 Arası

Parmak uçlarımda dolanıyorum,
sen uyanacaksın, tüm derilerimden sıyrıldım şimdi
gecenin bir yarısında duruyorum, bir denge meseli.
sen sıcak teninde binbir karantina dolaştırıyorsun
yol veriyorum düşlerine, intifada, elbasir, elsultan,
er rahim, elkebir, sürtünerek yanından geçiyor binbirmelek
sirenlerin ağzı ile konuşuyorum şimdi,
yatağında ters dönerek, üzerini açtın, çıplaklığında
kaybolacağım şimdi sirenlerin ağzına dönüyorum.
ve en kötüsü öyle bir lisan ki bu,
her kelime şeytanca bi'anlam taşıyor söylerken
yazarken bir evliya, biraz papirüs, biraz tüy
tılsımın içine sıcıyorlar işte dua kitaplarını,
elifbelerini, takkelerini hurufilere ödünç veren
şairleri şehrimin. Ben onlarından dilinden de konuşuyorum
ve öyle bir lisan ki bu korkuyorsun, çift anlamlı
masalara yatırıp dizlerini, büyüü arıyorsun.

Senin de alnına ve karnına onulmaz bir büyü yazacağım elbet
bacaklarının arasında bir kanca, bir süngü, bir kama, bıçak
tel örgü döşeyeceğim.

her şeyin zamanı uzviyetle sınırlı mıdır?∞

evetse dudaklarını emanet bırak..

3:00 Rakı

Arkamızdaki masada cesetleri cüzamlı,
teneşirleri abasız, yağsız, kokusuz
bedenleri ile şehri eşkıyaları, kızlı, erkekli,
ucuz pavyon kapılarından aşırılmış hayta düşleri
ile rakının ve eşli salgınların ortasında
çiftetelli oynuyorlar.
Sen bardağını eline aldığıında, yüzün gerilip,
ellerin titreyerek hanedanlıktan bahsediyorsun
hani şu köklerin ve ızdırapların tüm bedene
yayıldığı asil varoluşlardan. Bizden farkları
olmayan, kaftanları boyalı, kakmalı yataklarında
daha bir inceden sevişen krallardan ve kraliçelerden.
Ben dinlemekle, susmak arası bir yerde şiiri öğütüyorum:
Anasonu dilinle ezerek ağzıma akıtıyorsun.
Boylarımız uzuyor.

Beden üzerindeki izleri okumanın bir ismi olmalı.
Hurufiler bilir mi? Ateşle yazılıyor bu harfler
ten üzerinde, bir divit ki kor, bir kalem ki alev.
Dilim pelte, duyarlı dudaklarım tıpkı bir teleks gibi
hızla çözüyor bedeninin dilini, öyle bir lisan ki bu
korkuyorum.

En son şunu demiştim galiba: "Rakıya haysiyet kazandırmak,
işte bizim yaptığımız bu."

Sonrası yok oluştta olan gizli bir tarikatın
en arka saflarında dizlerimizin üzerinde
elimizde rakı bardakları dua ediyoruz.
Yaşamı şiire dönüştürecek bir iksir
keşfedilmesi beklenen.

Çünkü,

her şair başka yansıtır aynasında güzelliğin
kelimelerini envai çeşit anlamla donatır
sunalar, kerkenezler, mart çiçekleri, donanmalar,
coplar, cipler, tipiler, yağmurlar, kerpetenler,
dudaklar ve şişeler arasında.

İki yüz arasında gece ve şeyler,
cenaze merasimi çiçeklenmiş zoraki sevişmeler.

∞ “Tevfik Bey’e göre,
uzviyetlerin birbiriyle tanışmasından evvel
sevişmek imkansızdı. Romancıların kabahati,
hikayelerini, asıl başlaması gereken yerde
bitirmeleriydi. Çünkü asıl aşk uzviyet
tecrübesine dayanan, onunla devam eden aşktı.
Bu itibarla ilk ciddi ten tecrübesinde tesadüfün
İhanetine uğrayanlar, ömürlerinin sonuna kadar,
Eğer tesadüf denkleri ilke karşılaştırmazsa,
Mahzun arayışlarına devam edeceklerdi.” (AHT, HUZUR)

Ben Artık Stenodur

Ben artık stenodur,
elektrikli daktilo ya da parşömen
öldü barok işlemeli tasviri şairin
ötekinin yerini alıyor hodbin fütüristler
ağır aksak ritminde sözcüğün
türlü sefiller türetiyor *ben*
özlem duyarak yazdığım doğru
ama dedim ya
ben artık daktilodur
tuşlardır, kumandadır, anahtardır.

dağılıyorum her geçen saniye
bu fitrat falan değil lan
bu uzviyet falan
gözlerime bak kan çanağı
ellerime bak sert ve ifadesiz
süet ya da iskarpın, çuha
iki anlamlı bir masada
-masa da masaymış ha!-
dönmüşüm sırtımı mahreme ve ara
beni ben yapan tüm bu kaltak şehre
bu kaltak şehre,

sensin kaltak ahde vefasızlığından
sensin kaltak, anlamsızca sırtmandan,
nereye gidiyoruz, nerede o çorak ülke!
hangi yalan arkasında sıralanmışsınız,
hangi emekli albayın peşi sıra
darbeder sokulmuş kediler misali
kim uyduruyor bu Yunus meselini, nerede
hangi kösnül acı aşkın taze zevklerinin yerini
alıyor, kim öğretiyor bize? Kim bu ikinci Yeni?

Ben stenodur artık, stenograf!
Hangi kanat hareketlerinden sorumluyuz bu sınavda,
Tehlikeli Masalarda mümkün mü hile yapmak?
"dün gece istanbuldan aradı sevgilim,
bu gece burada olacak, istanbulda"
istanbul herhangi bir uzaklıkla açıklanabilir mi?
İzdüşüm kelimesi üzerine düşünmek, şehre
iz düşürmekle eşdeğer mi?

dedim ya
ben artık stenodur, aynadır, şerit, kakmalı tenya
sıradan kişi, odak figür, öznesiz nesne, yan, teğet
yazdıklarımın ötesi olmayan biçare,
darbe ve modernleşme müzdaribi
bir de şu "örselenmiş çocukluk" teranesi
ah ne kolay satarız oyuncaklarımızı,
hemen onların önünde -onlar para babaları-
sıyırıp donumuzu
yatarız altına tüm saflığımız için borsa
kağıtları satın alan okuyucu safsatasına! Lafsatasına!

Okuyucum, süreksiz kardeşim benim! Doğumda ölmesi
gereken,
ama merhametli bir hemşirenin insafına gebe kalmış,
beyinsiz ikizim!
Hayatı anüs ile dudak arasında kuranlar
bunu bağıra çağıra satanlar,
gayesizler, transamlar, kıy-am-etçiler,
kur-amlar, kur-amcılar, kuramcıklar,
bilimi allah kelamı sayıp, herhangi bir
kuramda F=am diye yazanlar! Kadınlar!
Kadınlığı iki dudak arasında olanlar,
babalarından nefret edip, bıçakla
doyuma ulaşanlar! Buna şiir adını takanlar!

Duy beni LÛT!
Ben ar-tık umutsuzdur!
Ben artık stenodur, paragraftır, metindir,
eşsizedir.

Ben Artık Nesnedir.

2000-10-16

İhtiras / İhtisas Meseli:

1

Oralara gideceğimden emindin oysa
Hep bildik gözlerini dikerek üzerime
tüm tenimi saran vebalarında, ortaçağ hüsrânlarıyla
herhangi bir sokakta kaybolmanın dehşetini taşıdın
tüm sarnıçların ve kuyularınla, tüm imbiklerin, testilerinle
sözcükleri sıralayacağım, uzunluktan ve ahenkten korkmadan
sesimi duyuramadığım tüm aşklarına bir nirengi, mihenk bu şiir işte

Uzunuzun süreceğim keyfini esrikliğin
bu kelimeler bana ait değil mi, altın söz, derin susku
dil çürümesi ve sürçme, bilinç dışına düşürdüğüm
büyüteç altındaki sinek gibi anılar işte
küçük bir çocukken çığlıklar atarak yaktığım evim
salyalı sümüklü yılbaşı geceleri
sokağımızın adını bile hatırlamıyorum
park gezmeleri yasaktı çünkü bana
bisiklet kazaları ve tüm yalnızlıklar
pazar yerinde sakince köşelere, tezgahlara bırakılan ben
kaybolmuşluğunu doğum izi sayan yürek acısı: İşte *şair*!

Küllerini döke döke babam bir gecenin en kırmızı anında
Birasını sürükleyerek gözümün önünde *meyhanesine* daldı bu şehrin
Arkasından annem ve tüm fertleri suçluluğun
Ben 10 yaşında İspanyol olmayan bir sabahta kırmızının anlamını
tüm içrek, tüm salaş, tüm hoyrat kovalamacasında anladım esrikliğin.

Sen hiç *meyhaneye* girdin mi hayalinde?
Ortasında sarı, ayyaş bir süreğin izlerini görebileceğin
-bilinçaltına gotik harflerle kazınmış bir an-
duraklamadan, hızla, dopplere paralel bakışlarla
daldın mı bir *meyhaneye*, bilinçaltın bile korkarak kapıda
10 yaşında olmanın tüm yabanlığıyla içki kokladın mı
babam işte, tam da hayal ettiğim gibi
bir köşede sakince demleniyor: "şehirden korkabilirsin oğlum
ama şehirden korkanların son durağı elbette teneşirdir
İstanbul sokaklarında soluk, mum yüzlü adamlar göreceksin
kardeşlerimdir onlar benim, suçlu dudaklarında aynı türkü
"*neden geldim istanbul'a*"
bu anonim yokoluş elbet tüm sorularına cevap verecektir edebiyat
tarihinin
işte sana koca koca elleri ile deniz aşırı hüznler
taşıdığım bu beter beden, bu soluk yüz, bu kara, katran kara bakış
senin şimdi anlamayacağın, ama sonra üzerinde donup kalacağın
anadolu köylerinden birine doğan yanlış güneşin parlamasıdır.

Kanser tüm adına bir oyunla yerleşmişken, kardeşlerine
Söylediğin yalan: tansıklar, betikler, boktan
uydurma geleceklerle '**umut**' safsataları bir yerden sonra...
-o yere yaklaşma oğlum, gelecekte mezarımı aradığında
soğuk, mermer coğrafyasında mezarlığın göreceksin ki
bu şehir tüm çocuklarına eşitsiz ve simetrik bakmıştır-
kulağına düşen bit gibi seni süründürecektir.
Mevlevî kasabasından dönerken ben de senin gibi
dergâhın kapısına tükürdüm, ve lanet ettim bilinçaltıma
Austin'ın camlarını buğulandıran o ayaz - sen de bilirsin
o ayazı, o bulut kırması, o düş kışı, o saltık don, sıfır Kelvin-
dişlerini diline yapıştırır ve yerçekimine karşı merak tekrar
çalışmaya başlar kafanda: Dönmek, torkunu bütünler ve çiviler
seni, toprağa. Loda demişsin sen, ben sadece Kul derdim kül tadında.

Ahengine sıçayım, ben tüm bedevilerin kanındanım
Nereye gideceğim oğlum, nerede o düzensiz gelecek,
son umut, yaşlı kebir, somurtkan sağlık, irin ve tümleşik sevap.
Bir son olsa, inan ben şimdi korkunç ve kekre yüzümle,
iskelet coğrafyamdan kalkar, giderdim, gölgemin artık
bölük pörçük yere vurduğu, yıkıntı izleğindeki sarayıma. Fildili
kuleme.
Oysa burada kaldık, cesetlerimiz bile burada kalmak zorunda,
bir parça et, böcek deliği kefen bezlerimiz, dualarımız,
yerini bilmediğin mezarımda, seni seyrediyorum oğlum,
sizleri seyrediyoruz, toprağa karşı güçsüz, tek kanatlı
bulut kuşları.."

2

Siyah önlüklerinin altında bulut yürekler, safran kafesler
Kelimenin en dorukta mânâsı ile bilinçsizce, bahçede
oradan oraya seğirtiyorlar, çocuk olmanın o tanımsız, berrak
silueti ile. Ben onların arasına yeni katılan bir bedevi,
ortak yanlarımızı ustura ile kazımış ilenç boyunduruk.
Az sonra zilin çalması ile, bir toplama kampında çalan
herhangi bir düdüğü gibi yahudi düşmanı, sıralara,
eskiden kalma, ahşap, güve yeniği, silgi kokulu sıralara,
kara tahtaya, kürsüye döneceğiz. Bu dönüş elbet yüzümüzde
anlamını yeni yeni kazanan **BÜYÜMEK** ile ters yönde.

3

Kartopu gibi patlıyor martılar kış tarafında vapurun
çocuklar simitlerini, simetriler çocukları doyuruyor
martıların şu ısrarlı dudakları olmasa. Ben bir köşede
yalnızlığımı kurduğum kumpaslarla meşgul, sürükleniyorum
türkü dinlemediğime yanyorum, süzülmediğime, gülmediğime
durmadan susuyorum. Ah şu sessiz inat!
Büyük Ada(ğ)ım var karşımda, sunaksız sülfür yüzlü bulutlar altında
duruyorum ki, gelinciklerim, fesleğenlerim, küfürlerimle.
Yanı başımda bir ecekondü, bir aylin, bir surat, yüzlerce damar
doğruluyorlar, akşamın sebepsiz suratına doğru.
Geceye doğru giden tüm vapurların, kış taraflarında
sağanak var, martılar düşüyor yorgun kanatları yüzümde.

Birden gitar çalıyor.

Elimdeki çay bardağını, denize paralel tutuyorum,
buruyorum, kesiyorum, öpüyorum -anlam bir sıcaklık-
karşıda küpeştede lodos çocuklarını doğuruyor:
"Halat mahalline giren tüm martılar yakılacaktır!"
Tabelayı okuyorum, Ballard geliyor aklıma, kuşlarla
dolu bir karabasan damında, etrafını kesen bir deli
ingiliz.

Birden detay artıyor. Görülmesi gereken hesaplar,
kadıköyün sokaklarına bırakılmış tüm cesetler,
kadınlar, erkekler...yüzlerine saçma sapan birkaç
harf yazıp, elveda dilliyorum yüzlerine...

Bu şiir yüzünü kanatıyor değil mi?

4

“Hepsi yalan dostum” dedi, kekre tenli polis
İşkence/ci yok bu odada, herhangi bir askı, elektrik,
Cop vesaire yok. Sadece düşlerin var, gündüz
dişlerin var, lavaboya düşen, damağın, kanın
yani seni sen yapan bu uzviyet! Al dilekçeni
kaçışta, Ethen benzeri bir yahudinin peşinde
ermenice konuşarak, bazen kürtçe böğürerek, bazen
arapça, bazen lenin, bazen mao, bazen Bill Gates,
bazen Montegü, bazen, makyavel, bazen meriç, bazen
fuantes, bazen kafka, bazen ikinciye, cansever,
berk, karasu, çokca kandilli, çokca ne’fi, çokca leflef, çokça nebati,
hep aşk, hep kaçış, hep cerahat, hep şehir: günlüklerini
bağışlayacağız elbet, çünkü günlük *varoluşun bir milim
ötesinde durandır!*

Ben “belki” dedim. Atıştıyorduk, onda cop, takarov, molotof,
ip ve gürz vardı, bende sülâh, sapse, oprüş ve doruz. Ben
aynadan yansıyan ötekiydin, bu yüzden anlamıyordu, vuruyordu
boyuna selvilerin gölgeli ketenpeleleri bulaşan kırbaçla.
Acımıyor ki, acımıyor işte. Keşke acısa, acı ne demek?
Gülüyordum boyuna, orada okuyordum, 220 W yazıyordu
binlerce gerilim, uzviyetimi silebilir misiniz dostlar?
Beyazıt’ta şimdi güvercinler titreşiyor Roma altınları,
dost sohbetleri, marpuçlar, surdipleri, eroinler, kaybolmalar,
çıldırılmalar, bağırılmalar arasında. *Mümtaz* birden küllerinde,
Nuran birden konaklarından ipek ve satenle doğruluyor. Ah işte
bedenimde dolanıyor tüm kent, **Huzur** buluyorum, sizler, sizler
içimde helezonlar, sarp, derin oyuklar bıraktıkça. Tanzimatla,
uç beyleri ile, mühürle, teftiş ve mühimmatla dolu savaş
yıllarından birden doğruluyorlar, enseme basarak, kollarımı
kırarak, cenazelerini kendileri taşıyarak, çarmihına
basıyorlar ülkemin.

Gitar birden durdu.

Eteğini topla, yüzgörömlüğünü kağıda bırakıyorum
oradan alırsın, çok değil sadece bir tutam kav,
bir cigara, biraz şarap, üç tane dua, ve bir de
seccade. Mezarın başında duracağım biraz,
sana bakmak istiyorum. UNutacağım elbet,
o ahiret bahçelerini, irin çukularını, rıdvan'ı,
melekleri, münker ile nekir'i -nasıl korkmuşlardı
benden- kemiklerini, sabit bakışını. bir tek bu
tesbih böceğini alıyorum, ona da kızmasın elbet.
biliyorum, merak etme, alçak sesle dua edeceğim artık
duyan yok nasıl olsa, biliyorum burada siz bekliyorsunuz,
gidecek yeriniz yok, mezarlık bekçileri de eşlik ediyor size.
(Gülerek) Onların melekeskileri olduğunu kime söylesem
gülürdi bana. Ne mi yıkıldı? Bilmiyorum anane, bilmiyorum.
Aklım almıyor. Aklım artık almıyor.
Gözlerimi kapat. Kemikli ellerinde, tüm edebiyat
tarihinin arsızlığı yatıyor. Efendim? En çabuk
dudak mı eriyor, sonra kulakların ve burnun düşüyor.
Hepsini görüyor musun? hissediyor musun? Korkmam
anane inan bana. Anlat, ne olur anlat. Ne zaman gittiler,
ne zaman? Ne zaman öğrendin, ne zaman ağladın, ne zaman...
Kabrinde bu çığırtkanlar, bu kargalar, bu delik deşik,
bu kefen...Ölmek ne demek?

5

herhangi bir yüzün coğrafyasında
istanbul'un tüm sokaklarını bulabiliyorsan
bu şiirde yüzünü elbette kanatacak dizeler
bulman da olası.

bil ki aydınlık sadece teneşirle kardeşlik
yapmaz, bazen aydınlık teneşirci ablanın da
yüzünde binbir kan çiçeği açtırır. O an
teneşirci yaşlı kadın, bu imgelerin arasında
behemehal dolanan sivri burunlu, siyahgri esvablı,
kır saçlı, şafak süretinde sabah, kan ter içinde gece,
kokulu kadın, yerinden doğrulur...

6

Şehrin kanatlı kapılarından barok,
İşlemeli yüzlerinden, sapaklarından, çıkmazlarından,
Ambalaj, paket kağıdı, fenelon ve asit kokan sokaklarından,
Köpekleri ile bir evliya-dişi karması topuklarının üzerinde
girişiyor. Bu envayi çeşit salgının yayıldığı rüyasız,
Bahtsız kara epilogdan çıkarılacak bir ders var mıdır?
Şehre girişiyor işte evliya, dergâh'tan kaçan herhangi bir evliya
şehre girebilir mi? Alışabilir mi hastalıklı yüzlerine şehrin,
İnmeli, çıkmalı, emmeli, gömmeli kadınlarına, bacak aralarında
Tüm pislikleri taşıyan kızlarına, kıllı ve topyekün/düz erkeklerine,
Dua bilmeyen müezzinlerine, ölümlere işeyen mezar bekçilerine,
Allah kelâmı ile know-how'ı karıştıran sebepsiz socialist'lerine...
Alışırsa karşımızda en garip karması ile duruyor demektir peygamber,
Soyları tükendiği açıkça belli edilen tüm nuh-nebi zamanından kalma
Elyazmaları tüm ihtişamları ile işlemcilerin, silikonun, plastiğin
Arasından tam bir burkulmanın eşdeğer zamanıyla duracaktır
karşımızda. Buna kıyamet derler, kızıl, kıpkızıl açılır gökler, yerin
derinlerinde, derinlerin
Enderunlarında, Emevî her çadırdan irin kokusu cerahatine karışır
marketlerin.
Ve tüm plastik, kesif, bakalit çehreleri ambalajların ve kasiyerlerin,
tezgahtarların,
Mini eteklerinden, lastik çoraplarından, donsuz silüetlerinden sorumlu
tutulacaktır bu kızlar,
Polislerin, işkence sırasında birden duran yazgısız berduşların,
birbirlerini beceren televizyon yıldızlarının..işte yüzünü görebildiğin
herkesin: **KIYAMETİ!**

İsasi
İsasi
İsasi
İsasi

Krallığında düştüğümüz bu cenklerin ortasında hangi bilgi karşı
koyacak minarenin
Salyasında binbir ölüm biriktiren bu azgın köpekli, eşşekli, binbir
suratlı evliyası zaman'ın
Ahır'in, Kıy-am-et'in, sevişmenin, çift cinsiyetin, soluk yüzlerin,
veremin, maymun vebasının,
Büyümemiş çocuk sûretli, çürümüş yılan kokulu, suyuna domuz dili
karışmış ırmağında Modern'lerin,
Yıkıyor.

Cenabet neferleri debdebenin. İpek sutyenlerinden besliyorlar,
emziriyorlar piçini yalnızlığın,
Evlere, 31'lere, veremlere, soysuzluğa, ölüme alıştırıyorlar 5 kuruşa.
Çoğalıyorlar ki, gözlerinde
Açısız bi'bakış. Yavan, yapma ve şekilsiz. Ne Rubens, ne Vincent: Bir
ressam ki, tuvalinde Gazali'nin yüzüne faça atıyor. Bir modernleşme ki
İhtisas'la Tевbe'yi birbirine karıştırıyor.

17.2.2000 02:32
25.3.2000 22:30